

**VLAAMSE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE**

DE RAAD

ZITTING 2021-2022

Nr. 4

INTEGRAAL VERSLAG

Vergadering van vrijdag 19 november 2021

Ochtendvergadering

INHOUD

BERICHTEN VAN VERHINDERING	4
MEDEDELINGEN	4
SAMENGEVOEGDE VRAGEN OM UITLEG (R.V.O., ART. 59, 6, B)	4
- van mevrouw Khadija Zamouri aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende de CO ² -meters in Nederlandstalige kinderopvanginitiatieven	
- van mevrouw Bianca Debaets aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende de installatie van CO ² -meters voor Nederlandstalige kinderopvang	
<i>Sprekers: Khadija Zamouri – Bianca Debaets – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter</i>	

VRAGEN OM UITLEG (R.V.O., ART. 59)7

- van mevrouw Bianca Debaets aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende de investeringen van de Vlaamse Regering in Housing First-projecten en de stand van zaken omtrent de 'WoonBoxen'

Sprekers: Bianca Debaets – Pepijn Kennis – Khadija Zamouri – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter

- van mevrouw Bianca Debaets aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende de werking van het vertrouwenscentrum kindermishandeling in Brussel

Sprekers: Bianca Debaets – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter

- van mevrouw Khadija Zamouri aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, betreffende het aanpakken van de digitale kloof aan de hand van IT-kampen voor jongeren

Sprekers: Khadija Zamouri – Pascal Smet, collegelid

- van mevrouw Khadija Zamouri aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, betreffende de groeiende vraag naar een vrijetijdsaanbod in openbare groene ruimten in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Sprekers: Khadija Zamouri – Mathias Vanden Borre – Pascal Smet, collegelid

- van mevrouw Khadija Zamouri aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, betreffende de inspraak van jongeren in het VGC-jeugdbeleid

Sprekers: Khadija Zamouri – Pepijn Kennis – Pascal Smet, collegelid

- van de heer Mathias Vanden Borre aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, betreffende de investeringen in sportinfrastructuur

Sprekers: Mathias Vanden Borre – Pascal Smet, collegelid

- van de heer de heer Gilles Verstraeten aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende de zwemles

Sprekers: Gilles Verstraeten – Sven Gatz, collegelid

- van de heer Gilles Verstraeten aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende de tweetalige lerarenopleiding

Sprekers: Gilles Verstraeten – Sven Gatz, collegelid

- van de heer de heer Fouad Ahidar aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende het nieuwe inschrijvingsdecreet

Sprekers: Hilde Sabbe – Sven Gatz, collegelid

- van mevrouw Bianca Debaets aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende de noodkreet inzake lerarentekort in Brussel

Sprekers: Bianca Debaets – Jan Busselen – Gilles Verstraeten – Sven Gatz, collegelid

- van de heer de heer Gilles Verstraeten aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende de vaccinaties via scholen

Sprekers: Gilles Verstraeten – Sven Gatz, collegelid

ACTUALITEITSVRAAG (R.V.O., ART. 60)42

- van mevrouw Khadija Zamouri aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende de grote behoefte aan plaatsen in het secundair onderwijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest tegen 2025

Sprekers: Khadija Zamouri – Sven Gatz, collegelid

BIJLAGEN45

TREFWOORDENREGISTER46

4de vergadering

Vergadering van vrijdag 19 november 2021

OCHTENDVERGADERING

De vergadering wordt om 9.02 uur geopend.

Voorzitter: de heer Fouad Ahidar

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Mevrouw Lotte Stoops, mevrouw Soetkin Hoessen en de heer Dominiek Lootens-Stael zijn verontschuldigd.

MEDEDELINGEN

Bij brief deelt de voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers mee dat de Kamer van Volksvertegenwoordigers zich ter vergadering van 14 oktober 2021 heeft geconstitueerd.

SAMENGEVOEGDE VRAGEN OM UITLEG (R.v.O., art. 59, 6, b)

CO²-meters in Nederlandstalige kinderopvanginitiatieven

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Het gebruik van CO²-meters blijft actueel, nu meer dan ooit. De VGC investeert in de gezondheid van kinderen en hun omgeving. Alle Nederlandstalige kinderopvanginitiatieven in Brussel kregen de afgelopen maanden een gratis CO²-meter toegestuurd. Een zeer goede zaak. Gezonde binnenlucht helpt om de verspreiding van het coronavirus tegen te gaan.

Dankzij de CO²-meters kunnen kinderbegeleiders de luchtkwaliteit in binnenruimten controleren en actie ondernemen wanneer dat nodig is. Door het nauwe contact tussen begeleiders en kinderen is het namelijk niet altijd mogelijk om de voorgeschreven afstand te bewaren. Een goede luchtkwaliteit is daarom extra belangrijk.

Tijdens de pandemie werd het belang van kinderdagverblijven voor Brusselse ouders en de economie duidelijk. Zowel begeleiders en kinderen alsook hun familieleden moeten zo goed mogelijk worden beschermd. Dat kan door dit initiatief.

Niet-dispersief infrarood (NDIR) is het meest voorkomende type sensor dat wordt gebruikt om kooldioxide te meten. Maken de CO²-meters gebruik van die sensor?

Hoe worden de kinderbegeleiders geadviseerd en begeleid? Krijgen ze informatiesessies of praktijkgerichte oefeningen? Wordt er informatie gegeven over de werking van de meters zodat begeleiders een goed begrip krijgen van het toestel? Hoe frequent worden begeleiders begeleid? Worden de leerlingen erbij betrokken?

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): *Bruzz* berichtte inderdaad dat alle Nederlandstalige kinderopvanginitiatieven een gratis CO²-meter hebben ontvangen. Zo wordt voortgebouwd op het beleid van het vorige College omtrent gezondere binnenlucht in kinderdagverblijven. We hebben allemaal de mond vol van gezonde buitenlucht, en terecht. Toch brengen we meer tijd door binnen en vergeten we vaak dat de kwaliteit van die lucht ook niet goed is.

Werden alle erkende kinderdagverblijven voorzien van een CO²-meter? Hoeveel zijn dat er? Kregen grotere kinderdagverblijven meerdere meters?

Hoe worden kinderdagverblijven ondersteund en geïnformeerd over het correcte gebruik van deze meters? Hoe zullen ze in de toekomst nog ondersteund worden?

Kan de collegevoorzitter bevestigen dat de CO²-meters over een kwaliteitslabel beschikken? Hoe werd de keuze voor de CO²meters bepaald?

Wordt er maar 1 model geleverd of is er keuze uit verschillende modellen? Werd het project volledig door de VGC gefinancierd?

Hebben bepaalde kinderdaginitiatieven al ondersteuning en begeleiding op maat aangevraagd? Zo ja, hoeveel kinderdagverblijven en welke vragen stellen ze?

Heeft het College een bredere campagne gepland om gezonde binnenlucht in het algemeen te promoten?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Tijdens de pandemie is het ons duidelijk geworden dat gezonde binnenlucht belangrijk is. Dat is echter ook het geval buiten crisistijd. De VGC heeft CO²-meters geleverd aan alle vergunde kinderdagverblijven aangesloten bij het Loket Kinderopvang Brussel, alle erkende Initiatieven Buitenschoolse Opvang (IBO), alle locaties voor preventief gezinsondersteuning, alle Huizen van het Kind en alle inloopteams.

Kinderdagverblijven met meer dan 36 kindplaatsen en de IBO's met meer dan 50 kindplaatsen kregen 2 meters. Er zijn in totaal 245 CO²-meters verspreid. Ook in de bibliotheek van Opgroeien in Brussel is er eentje aanwezig.

De meters werden gratis ter beschikking gesteld. Het was niet de bedoeling financiële of administratieve last te voorzien.

Er werden begeleidende fiches aangeboden bij de CO²-meters. Die gaan over het algemeen belang van ventilatie en gezonde binnenlucht. Het gaat verder dan virusvrije binnenlucht. Onze lucht wordt bevuild door producten zoals nieuwe meubels, verf, luchtverfrisser, mensen die ademen en niezen. Onder andere het belang van stofzuigen en bewegen wordt benadrukt.

Kinderdagverblijven krijgen ook duidelijke richtlijnen zodat de meters ook na de pandemie nuttig blijven. Daarnaast bieden we ook advies en begeleiding op maat aan wanneer er vraag

naar is. Het moet gezegd dat die vraag er tot nu toe nog niet was. De kinderdagverblijven reageerden enthousiast op de meters. Ze zijn dan ook heel makkelijk in gebruik en werken met eenvoudige kleurcodes. Opgroeien in Brussel zal uiteraard ondersteuning op maat aanbieden als dat nodig is.

Er werd 1 model aangeboden, het CO²-huisje. Dat is gemaakt van gerecycleerd en recycleerbaar plastic. Het model is ontwikkeld met Vlaamse technologie door Vito en geproduceerd door Connectum. De sensoren werken volgens het NDIR-principe. Vito heeft iedere sensor uitvoerig getest. De toestellen werden in een klimaatkamer aan een gecontroleerde CO²-concentratie blootgesteld. Indien nodig werden de toestellen onderworpen aan meerdere testen zodat hun betrouwbaarheid onfeilbaar is. Normaal gezien gaat zo'n sensor 10 jaar mee, al hangt de levensduur af van het gebruik.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Het blijft niet bij de kinderdagverblijven: IBO's, bibliotheken, het Huis van het Kind... Ik ben blij dat er meer dan 240 meters aangebracht zijn.

Heb ik goed begrepen dat het toestel eenvoudig in gebruik is, maar dat de VGC bereikbaar is voor bijkomende informatie? Waarschijnlijk staat er een telefoonnummer in de begeleidende infofiches.

NDIR is dus de standaard. Daarmee heb ik alle informatie.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Gezonde binnenlucht is belangrijk in kinderdagverblijven, maar uiteraard ook in alle andere voorzieningen. Komt er een campagne rond luchtkwaliteit in binnenruimten in het algemeen?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: De voorzieningen die een CO²-meter hebben gekregen, hebben over meer dan enkel corona informatie ontvangen. We hebben van de kans gebruikgemaakt om te wijzen op het algemeen belang van gezonde binnenlucht. Via Opgroeien in Brussel zullen we zulke gerichte communicatie voortzetten. Ondersteuning op maat is mogelijk.

Het College zet niet in op gezonde lucht in privégebouwen en gezinswoningen, aangezien Vlaanderen daarvoor bevoegd is. Als we er vragen over krijgen, verwijzen we naar de Vlaamse overheid, die al campagnes voert. Zeker tijdens de Covid-19-pandemie buigen meerdere overheden zich over dit thema.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Privéwoningen zijn inderdaad niet onze bevoegdheid, maar wat met andere VGC-voorzieningen? Naast kinderdagverblijven zijn er nog lokale dienstencentra, gemeenschapscentra, enz...

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Logo Brussel informeert over gezonde binnenlucht en doet aan bewustmaking.

- *Het incident is gesloten.*

VRAGEN OM UITLEG (R.v.O., art. 59)

Investerings van de Vlaamse Regering in Housing First-projecten en de stand van zaken omtrent de ‘WoonBoxen’

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Op 17 oktober, de Werelddag tegen Armoede, maakte de Vlaamse Regering bekend ruim 1,5 miljoen euro vrij te maken voor Housing First-projecten. Mensen die dak- of thuisloos zijn wegens verslavings- of gezondheidsproblemen krijgen er duurzame huisvesting.

Met het geld kunnen de Centra voor Algemeen Welzijnswerk (CAW's) in Vlaanderen en Brussel begeleidingstrajecten opzetten. Vlaams minister van Welzijn Wouter Beke hoopt zo 150 tot 200 dakloze mensen aan een woning te kunnen helpen. De inspanningen zullen in de eerste plaats door de lokale besturen gevoerd worden, maar in de Brusselse context zal uiteraard een belangrijke brugfunctie weggelegd zijn voor het College.

Eind oktober 2020 werd het proefproject ‘WoonBoxen’ opgestart, dat voorziet in modulaire huisvesting voor kwetsbare mensen. Het College besloot toen om vzw Samenlevingsopbouw en vzw JES zo'n 234.000 euro toe te kennen om zulke modulaire units te plaatsen in Anderlecht.

Welke opportuniteiten ziet het College? Ziet u een rol weggelegd voor de Brusselse lokale besturen, zoals het idee was in Anderlecht met de ‘WoonBoxen’, of om mee te werken aan Housing First-projecten?

Wat is de stand van zaken van de installatie van modulaire units? Kunt u het project al evalueren of is het daarvoor nog te vroeg? Kunt u bevestigen dat de voorziene units in Anderlecht er nog niet staan? Waarom niet? Welke stappen zet u om dit euvel te verhelpen? Heeft het College andere (proef)projecten rond ‘WoonBoxen’ geïdentificeerd? Om welke locaties gaat het? Hoeveel mensen zouden er gehuisvest kunnen worden?

De heer Pepijn Kennis (Agora): Dit is een belangrijke ontwikkeling in de zoektocht naar oplossingen voor kwetsbare mensen. Als ze eenmaal een dak boven hun hoofd hebben, kunnen ze werk gaan zoeken of hun drugsverslaving overwinnen.

Naast de ‘WoonBoxen’ lopen er in Brussel nog projecten, onder andere in samenwerking met de vzw Samenlevingsopbouw. Het project SolidairMobielWonen plaatst *tiny houses* op leegstaande terreinen. Hoeveel geld trekt het College uit om de organisaties te steunen? Door mensen een woning te geven, scheppen de organisaties een gemeenschap. De VGC is dus wel degelijk bevoegd.

Een van de belangrijke uitdagingen bij zulke projecten is de voortdurende zoektocht naar nieuwe locaties. Welke praktische hulp biedt het College in die zoektocht?

De Brusselse Burgerassemblee benadrukt dat het belangrijk is om dit soort projecten te ondersteunen en onderschrijft het Housing First-principe. De miljoenen m² die leegstaan, horen te worden gebruikt om kwetsbare mensen te huisvesten.

De voorzitter: Ik weet niet of de collegevoorzitter op de vragen kan antwoorden, aangezien de VGC niet voor elk element bevoegd is.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Deze vraag is erg belangrijk. Ik heb net als de heer Pepijn Kennis deelgenomen aan de Overlegcommissie Burgerparticipatie in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement.

We moeten allemaal gaan thuiswerken, waardoor er veel gebouwen leeg zullen staan. Soms is het niet mogelijk om kantoorgebouwen om te bouwen tot volwaardige woningen, maar vzw Samenlevingsopbouw opperde om er woonboxen in te plaatsen. Die snelle en gemakkelijke oplossing biedt minstens tijdelijk een antwoord op de waslijst aan mensen die wachten op een sociale woning. Beschikt de VGC over geschikte gebouwen?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: De Vlaamse subsidies voor Housing First-projecten zijn een uitstekende zaak. De financiering gaat naar trajecten die onder de CAW's worden verdeeld. We weten nog niet hoeveel middelen het Brusselse CAW zal ontvangen. De berekeningen worden namelijk nog gemaakt.

De Vlaamse Gemeenschap zal lokale besturen en huisvestingsactoren ertoe oproepen om hun gebouwenbestand open te stellen voor Housing First-projecten, in samenwerking met de CAW's. Op die manier kan de ter beschikking gestelde wooncapaciteit aangevuld worden met hulpverlening.

In Brussel financiert de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) al langer Housing First-projecten. Tijdens de huidige zittingsperiode wordt de financiering nog uitgebreid. CAW Brussel en het Huis van Vrede hebben de handen in elkaar geslagen voor een Brussels Housing First-project dat getrokken wordt door Smes en de Straatverplegers. CAW Brussel speelt hier met zijn huidige Vlaamse middelenpakket (0,32 voltijdse equivalenten) een rol in, hoe bescheiden ook.

Nederlandstalige woonprojecten voor dak- en thuislozen gaan al jaren hand in hand met tweetalige of Franstalige projecten. De komst van Bruss'Help heeft de samenwerking beter gestructureerd.

Het overleg met de lokale besturen en woonactoren in het kader van de bestaande projecten kan als uitgangspunt dienen voor nieuwe Housing First-projecten. Afhankelijk van de resultaten van de Vlaamse oproep overwegen we om CAW Brussel meer middelen te geven. Aangezien het om tijdelijke middelen gaat, lijkt het opportuun om de bestaande werking tijdelijk te versterken. Samenwerking met bestaande wooninitiatieven zoals het Huis voor Vrede, de modulaire woonoplossingen van Samenlevingsopbouw Brussel (Woonbox of Solidair Mobiel Wonen) of sociale verhuurkantoren lijkt ons de meest realistische optie.

De 2de vraag betrof de modulaire woonunits van Samenlevingsopbouw Brussel als woonoplossing. Samenlevingsopbouw Brussel werkt al een aantal jaren aan de ontwikkeling van innovatieve en kleinschalige woonoplossingen.

Er bestaan 2 woonunits. Ten eerste, zijn er de SWOT-units op maat van leegstaande terreinen die operationeel ingezet worden in het Duurzaam Wijkcontract Magritte. Tegen het einde van dit jaar zouden de 1ste 4 woonunits voor thuislozen op het terrein in Jette klaar moeten zijn.

In afwachting verblijven de 7 thuislozen die dit project mee vormgaven in een tijdelijke bezetting, waarvoor Samenlevingsopbouw een overeenkomst heeft gesloten met de gemeente Anderlecht.

Ten tweede, is er het project 'Woonbox'. Het gaat om woonboxen die ontwikkeld zijn als modulaire woonunits in gebouwen. Samenlevingsopbouw Brussel heeft 8 woonboxen in Sint-Jans-Molenbeek. Het project is daar eind vorig jaar gestart met 28 bewoners, waarvan er al een aantal zijn verhuisd of doorgestroomd naar een nieuwe woning. De vrijgekomen units worden dan ter beschikking gesteld van nieuwe bewoners. Dit project loopt verder tot eind maart 2022.

Er komt uiteraard een evaluatie van de projecten van Samenlevingsopbouw Brussel en de subsidiërende overheden, namelijk de gemeente Jette, Brussels collega Nawal Ben Hamou en Vlaams minister Benjamin Dalle. Zoals reeds gezegd, kruisen verschillende bevoegdheden elkaar. Niet voor alle gestelde vragen zijn we dus bevoegd, maar we proberen er wel voor te zorgen dat alle stukjes samen rijmen, want iedereen hier erkent de nood om hierop in te zetten.

Een laatste vraag heeft betrekking op de investeringssubsidie van de VGC voor units op de site van het Circularium. Op 29 oktober 2020 zijn 2 subsidies aan JES vzw en Samenlevingsopbouw toegekend. De bedoeling was om op die site in de Heyvaertwijk tijdelijke modulaire units te plaatsen. Het ging om een cofinanciering vanuit Welzijn en Jeugdwerk.

Het gaat om dezelfde modulaire constructies als een woonbox, maar ze worden niet gebruikt voor huisvesting. Het is de bedoeling dat JES vzw en Samenlevingsopbouw er hun lokalen voor hun basiswerking in onderbrengen. Samenlevingsopbouw Brussel wil er haar STEK-werking Baskuul in onderbrengen en JES vzw haar geïntegreerde jeugdwerking. Het samenhuizen van deze 2 organisaties zorgt ervoor dat ze beter kunnen samenwerken en ook de infrastructuur kunnen benutten.

Het klopt dat dit project vertraging heeft opgelopen. Een van de redenen is dat het project pas in de zomer van 2021 een bouwvergunning kreeg. Ook liepen de bouwkosten voor het project sterk op, omdat de prijs van hout en andere materialen is gestegen. Ook alle andere bouwprojecten worden geconfronteerd met stijgende prijzen.

Om aan deze problemen het hoofd te bieden, werd het project hertekend. De plannen zijn dus aangepast voor een efficiënter gebruik van de ruimte enzovoort. Het bedrag voor de montage werd volledig uit het budget gehaald. Alles wat op voorhand in de fabriek kan worden gemonteerd, zal in een geheel op de site worden geleverd en gratis door de producent worden geplaatst. De rest zal worden gemonteerd door eigen medewerkers van Samenlevingsopbouw en JES vzw en door een groep jongeren uit de wijk.

De keukens, toiletten en andere sanitaire installaties voor het gebouw werden uit het bouwbudget gehaald. Er zal zoveel mogelijk met recuperatiemateriaal worden gewerkt.

Er zijn dus een aantal aanpassingen geweest om het project haalbaar te maken. Ondanks die ingrepen vragen de organisaties aan de VGC toch een extra financiering om de units te

realiseren. Die vraag wordt momenteel onderzocht en we verwachten hierover tegen eind december 2021 een beslissing te nemen.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Meteen is ook de verklaring gegeven waarom het project vertraging heeft opgelopen. Ik verneem ook van andere projectleiders dat de coronacrisis tot een fikse prijsstijging van bouwmaterialen heeft geleid. Dat zal dus misschien ook wel voor een meerkost zorgen voor andere lopende projecten van de VGC.

Het is natuurlijk goed dat er met Vlaanderen nauw wordt samengewerkt en dat er ook vanuit de VGC waar mogelijk een aantal aanzetten worden gegeven. U verwees naar een aantal projecten. Dat is goed, maar dat blijven natuurlijk allemaal druppeltjes. Het zijn immers allemaal heel bescheiden projecten. Misschien zelfs druppels op een hete plaat. Het overstijgt natuurlijk de bevoegdheid van de VGC. We moeten dan ook naar de GGC en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kijken. Wat mevrouw Khadija Zamouri zei, klopt natuurlijk: er is heel veel leegstand en heel wat kantoorruimten zullen in de toekomst waarschijnlijk deels onderbenut zijn. We zullen wat creatiever moeten zijn hoe we met die leegstaande ruimte omgaan. Dat is geen nieuw vraagstuk. Ik was daar in mijn 1ste termijn als parlementslid ook al veel mee bezig. Er verandert helaas niet zo heel veel.

Nog een slotbeschouwing. Ik geef de heer Pepijn Kennis helemaal gelijk als hij het belang van Housing First onderschrijft. Ik had dat zelf niet gedaan, omdat ik er misschien te snel was overgegaan en dacht dat iedereen het kende. De kracht van Housing First is dat het niet alleen maar huisvesting is: mensen worden ook zeer goed omkaderd. Men werkt eigenlijk aan de re-integratie in de maatschappij door administratieve formulieren opnieuw in orde te brengen, naar werk te begeleiden enzovoort. Het is dus veel meer dan alleen maar een dak boven het hoofd.

De heer Pepijn Kennis (Agora): Het is fijn dat dit soort projecten op verschillende niveaus wordt ondersteund. Los van de financiële ondersteuning is er ook echt nood aan hulp bij praktische zaken, vooral bij het zoeken naar terreinen en kantoren. Er staat dan wel 1 miljoen m² kantoorruimte leeg, dat maakt het nog niet gemakkelijk om er toegang toe te krijgen om woonboxen te plaatsen. Misschien kunt u daar met een van de petjes (GGC, VGC of het BHG) of kan een van uw collega's binnen een van die regeringen wat proactiever helpen om die link te leggen. Dat is immers op dit moment echt een van de grote struikelblokken voor dit soort projecten. Dan gaat het natuurlijk alleen nog maar over de tijdelijke woonprojecten. Housing First gaat veel verder dan dat.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Mijn vraag betreft ook onze infrastructuur, onze gebouwen. Hebben wij gebouwen waarin u zoiets ziet gebeuren? Aan deze behoefte moet hoogdringend tegemoet worden gekomen. We moeten ervoor zorgen dat mensen een dak boven hun hoofd hebben. Hebt u dus puur infrastructureel een idee van wat wij in ons bezit hebben dat daarvoor kan worden gebruikt?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Wij hebben gelukkig een idee van wat in ons bezit is. Het tegendeel zou een heel vreemd antwoord zijn. We hebben inderdaad die oefening gemaakt en nagegaan of er bij ons leegstaande gebouwen zijn die eraan tegemoet kunnen komen. Gelukkig heeft de VGC niet de gewoonte om haar gebouwen leeg te laten staan. Dat is natuurlijk nadelig, want dat betekent dat wij geen gebouw hebben dat hiervoor echt geschikt is. Het enige gebouw waarover we gepraat hebben en dat momenteel leegstaat, is in

de Hoornstraat in Etterbeek. Dat is niet geschikt voor een dergelijk project. Het is een gebouw waarvoor we een andere oplossing zoeken. Dat is een ander debat, waarop we zeker nog zullen terugkomen in de Raad.

- *Het incident is gesloten.*

De werking van het vertrouwenscentrum kindermishandeling in Brussel

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): *Het Nieuwsblad* berichtte een paar weken geleden over vragen van justitie, maar ook van de jeugdpsychiatrie. Het ging erover of er geen gebrek aan daadkracht is bij de vertrouwenscentra kindermishandeling. Volgens hen zouden door de werking op basis van vrijwillige hulpverlening sommige gevaarlijke situaties lang of te lang blijven aanslepen. Een ander pijnpunt dat in dat artikel naar boven kwam, was volgens de bron – ik citeer hier alleen maar de krant – dat men soms misschien lang – lees te lang – bleef werken aan het herstellen van de band met de biologische ouders in situaties waarin dat niet altijd goed of wenselijk is. Nog een pijnpunt was dat kinderen uit een problematische gezinssituatie worden gehaald, terwijl broertjes en zusjes dan soms wel in datzelfde gezin blijven. Nogmaals, ik citeer hier alleen maar de krant en de bronnen die ik daarin las. Het is geen persoonlijke appreciatie, want mijn ervaring met het vertrouwenscentrum is positief. Het doet natuurlijk wel vragen rijzen. Wat is uw analyse daarvan?

Hebt u kennis van soortgelijke situaties in Brussel? Zijn situaties zoals justitie en de jeugdpsychiatrie beschreven, ook aan u gemeld?

Hebt u het vertrouwenscentrum of de Administratie gevraagd om een aantal verbeterpunten op te lijsten? Bij elke organisatie, hoe goed ze ook werkt, zijn er punten waaraan nog gesleuteld kan worden. Misschien is dat al een 1ste stap om met het Brusselse vertrouwenscentrum te bekijken.

Bent u in gesprek met de bredere sector en gebruikers omtrent deze problematiek? Zijn daaruit al conclusies of werkpunten naar voren gekomen?

Hoeveel kinderen zijn in 2021 behandeld of doorgestuurd en wat is hiervan de evolutie? Is er, ten opzichte van de vorige jaren, een stijging of een daling van kinderen die bij het vertrouwenscentrum worden aangemeld? Wat is de leeftijdsgroep? Ik hoor wel eens dat de leeftijd daalt, maar weet niet of dat klopt.

Een vraag die ons allen zeer bezighoudt: is er een corona-effect? We hebben allemaal de afgelopen maanden in de kranten gelezen dat intrafamiliaal geweld toenam door de spanning die vaak te wijten was aan corona, de lockdown, met velen samenwonen in kleine ruimten, enzovoort. Zag u een stijging die daaraan te wijten was?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Ter informatie: een vertrouwenscentrum kindermishandeling biedt advies, ondersteuning en hulp bij kindermishandeling of -verwaarlozing. In iedere Vlaamse provincie en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is er zo'n vertrouwenscentrum. Zij helpen gezinnen en hulpverleners om mishandeling bespreekbaar te maken en op zoek te gaan naar passende hulpverlening. Indien nodig verwijst het

vertrouwenscentrum door naar justitie. Het vertrouwenscentrum kindermishandeling is hiervoor gemandateerd door de Vlaamse Gemeenschap.

Het welzijn en de veiligheid van het kind staan hierbij uiteraard centraal. Hoe dat het best gewaarborgd kan worden – via vrijwillige hulpverlening of via het jeugdparket – is een afweging die per situatie gemaakt moet worden. Er bestaat geen eenduidige oplossing of handleiding die voor alle kinderen en gezinnen geldt. Het vertrouwenscentrum kindermishandeling maakt daarom per kind een inschatting welk traject het meest aangewezen is. Het belang en het tempo van de kinderen en jongeren waar het over gaat, staan daarbij voorop.

Met betrekking tot de situaties die worden aangehaald in het krantenartikel waarnaar u verwijst, is er tot nu toe geen weet van soortgelijke klachten in Brussel. We weten wel dat kindermishandeling en -verwaarlozing een complexe thematiek is. De evenwichtsoefening die het vertrouwenscentrum kindermishandeling per situatie moet maken, is moeilijk en delicaat. Het is daarom mogelijk dat er situaties zijn – dat wil ik zeker niet uitsluiten – waarbij de betrokkenen ontevreden zijn met de gemaakte keuzes of dat achteraf blijkt dat er toch beter sneller of anders was ingegrepen. Iedere situatie waarin dat het geval blijkt te zijn, is uiteraard ernstig te nemen, maar zoals ik zei, zijn het moeilijke afwegingen.

De Vlaamse Gemeenschap is rond deze signalen in gesprek met de verschillende vertrouwenscentra. De vertrouwenscentra gaan ook actief de professionele partners opzoeken. Ze gaan samen de dialoog aan rond de aangekaarte problematieken.

U vroeg ook een aantal cijfers. De cijfers voor 2021 zullen uiteraard ook in het jaarverslag van het vertrouwenscentrum kindermishandeling Brussel staan. De cijfers van 2021 worden in de 1ste helft van volgend jaar gepubliceerd. Het jaarverslag van 2020 is beschikbaar. Daarin worden heel gedetailleerd een aantal cijfers beschreven. Daaruit blijkt dat het aantal meldingen in 2020 bij het vertrouwenscentrum kindermishandeling Brussel op ongeveer hetzelfde niveau is gebleven als het jaar voordien, maar dat het aantal gesprekken in de chatbox van het vertrouwenscentrum kindermishandeling *nupraatikerover.be* wel een stijging kende.

De noden van de vertrouwenscentra blijven dus hoog. Het vertrouwenscentrum kindermishandeling Brussel ontvangt subsidies van de Vlaamse Gemeenschap voor de reguliere werking. Zo kan het zijn decretale opdrachten vervullen, maar zoals u weet, gaat het over heel veel opdrachten en mag de capaciteit dus zeker uitgebreid worden.

Daarnaast geeft de VGC het vertrouwenscentrum kindermishandeling Brussel een jaarlijkse subsidie. Zo kan het vertrouwenscentrum kindermishandeling extra inspanningen leveren die gebonden zijn aan de Brusselse context. Daarnaast stelt zich in Brussel een extra uitdaging: anders dan in Vlaanderen ontvangt het vertrouwenscentrum kindermishandeling Brussel minder meldingen van burgers. Tussenpersonen en organisaties die werken met kinderen en jongeren, zoals de kinderdagverblijven en CLB's, zijn daarom extra belangrijk om signalen van kindermisbruik op te vangen en daar gepast mee om te gaan.

Met de middelen van de VGC zet het vertrouwenscentrum kindermishandeling Brussel in op bekendmaking, bewustmaking en handelingsbereidheid bij professionelen. Intermediaire organisaties worden dus versterkt in de omgang met kindermishandeling en -verwaarlozing.

Dat zorgt er ook voor dat het aantal meldingen van kindermishandeling en -verwaarlozing stijgt. Natuurlijk is elk geval er één te veel, maar toch is het beter dat we ze kunnen detecteren dan dat ze onder de radar blijven.

Ik kan niet voldoende benadrukken hoe dankbaar ik ben voor de rol die het vertrouwenscentrum kindermishandeling Brussel opneemt. We geloven ook dat er een groeiende behoefte is aan wat het vertrouwenscentrum kindermishandeling Brussel voor Brussel betekent en dat er dus meer middelen nodig zijn. Die boodschap blijven we uiteraard herhalen ten aanzien van de Vlaamse Gemeenschap, maar het College van de VGC heeft daarom ook de samenwerking met het vertrouwenscentrum kindermishandeling Brussel voor het eerst in een convenant vastgelegd. Tegelijkertijd hebben we vanuit de VGC de middelen vanaf het jaar 2022 structureel verhoogd. Daarmee zal het vertrouwenscentrum kindermishandeling blijvend kunnen inzetten op bewustmaking en ondersteuning van professionelen en organisaties die werken met kinderen en jongeren.

Bijkomend zal het vertrouwenscentrum kindermishandeling de chatbox *nupraatikerover.be* de komende jaren actief promoten. Zoals uit het jaarverslag 2020 blijkt, neemt het aantal gesprekken in de chatbox toe. We willen dat moment aangrijpen om het bestaan en het potentieel van de chatbox nog beter bekend te maken. We geloven dat we nog meer winst kunnen boeken in de bekendmaking van de chatbox in Brussel. Daarom staan er een aantal acties gepland om die winstkansen te verzilveren en de bekendmaking van de chatbox verder te *boosten*.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Mevrouw de collegevoorzitter, dank voor uw antwoord. Ik ben blij vast te stellen dat er, anders dan het artikel liet uitschijnen, geen majeure problemen werden gedetecteerd. De moeilijkheden zijn deels te wijten aan het feit dat er verschillende partners betrokken zijn: Justitie, de jeugdpsychiatrie, het VK zelf enzovoort. Elke partner heeft daarbij uiteraard voor een stuk een eigen invalshoek. Net als u ben ik er evenwel van overtuigd dat het vertrouwenscentrum kindermishandeling in Brussel, net als in de andere provincies, zeer nuttig werk verricht.

Tot slot, deel ik uw mening dat de chatbox flink wat druk van de ketel haalt, zoals dat ook het geval is bij andere instellingen die met dit soort online *tools* werken. Dat instrument mag zeker verder uitgebouwd en bekendgemaakt worden. Vooral in de meertalige, grootstedelijke context van Brussel is er nog wel wat werk aan de winkel om de bestaande instrumenten voldoende bekend te maken op het terrein, zeker bij het grotere publiek.

- *Het incident is gesloten.*

Het aanpakken van de digitale kloof aan de hand van IT-kampen voor jongeren

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Deze zomer waren er weer kampen waar jongeren elkaar leerden programmeren en spelletjes ontwikkelden. Over dat topinitiatief las ik op 13 juli 2021 in *Bruzz*. Deze zomer namen de vzw Maks uit Anderlecht en de Foyer een vergelijkbaar initiatief, dat veel succes kende. Een hele week lang konden jongeren via leuke spelletjes en apps leren hoe je een computer kunt programmeren om er je eigen games, apps en muziek mee te maken, of om een robot te bouwen.

Dat alles past perfect binnen onze pogingen om de digitale kloof te dichten bij volwassenen: met dit initiatief, dat zich op kinderen richt, zitten we bij de bron. In deze steeds meer digitaliserende wereld wordt het almaar noodzakelijker om het probleem van de digitale kloof bij de wortel aan te pakken en jonge kinderen zo vroeg mogelijk in aanraking te laten komen met deze vaardigheden. Daarvoor hoeven niet altijd leerkrachten te worden ingeschakeld. Ook jongvolwassenen van 16, 17 of 18 jaar die een animatorcursus volgen, kunnen zich specifiek toeleggen op dit soort opleidingen. De jongeren worden opgeleid met een *crash course*. In het geval van de vzw Maks gebeurt dat bv. door Capital Digital. In een week tijd worden de jongeren omgevormd tot animatoren met kennis van codetaal, webdesign en *game development*.

Ik vind het een heel tof initiatief, dat goed past binnen de VGC-speelpleinwerking, de animatoropleidingen van de vzw JES enzoverder.

Ondersteunt de VGC dit soort projecten? Ik had ook graag een algemene stand van zaken wat de toekomstige inspanningen betreft. Wie leidt de jongeren op? Welke vzw's worden nu al gesteund in het klaarstomen van dit soort animatoren? Welke zullen in de toekomst worden gesteund?

Hoever staan de plannen om deze kans structureel en op grote schaal aan te bieden aan alle Brusselse Nederlandstalige jongeren?

Hoe verlopen de communicatie, de bewustmakingsacties, de informatie? Gebeurt dat via de scholen, of zijn er ook andere communicatie-inspanningen?

Collegelid Pascal Smet: Het Cultuur-, Jeugd- en Sportbeleid van de VGC wil op 2 verschillende manieren de digitale vaardigheden van kinderen en jongeren versterken. De VGC subsidieert partners om een aanbod op te zetten. Ik doe een greep uit het aanbod: Maks vzw wordt ondersteund voor Capital Digital en werkt daarvoor onder meer samen met de Foyer. Ze bereiken ongeveer 350 jongeren op jaarbasis.

JES vzw organiseert vorming en coaching bij multimediale projecten en -producties en werkt rond mediageletterdheid voor kinderen, jongeren en jeugdorganisaties. De organisatie realiseert minstens 6 trajecten op jaarbasis.

De VGC zet ook zelf een aanbod rond het thema op. In verschillende gemeenschapscentra en in jeugdcentrum Aximax organiseren we zelf jaar- of vakantieateliers rond digitale vaardigheden. Zo kun je dit werkjaar *Computerkraks* volgen in De Markten en werkt De Pianofabriek samen met de jeugddienst van Sint-Gillis rond *Cityzoom*, waarbij jongeren kunnen experimenteren als echte mediatovenaars. Afgelopen herfstvakantie konden kinderen zich in gemeenschapscentrum Den Dam verdiepen in vlogs. In de kerstvakantie is er dan weer het atelier *Mediamakers* in Aximax.

Ook in de Brusselse bibliotheken wordt er rond het thema gewerkt. Zo is er structureel een Coderdojo in de bibliotheek van Anderlecht. Kinderen en jongeren leren er programmeren, bijgestaan door gespecialiseerde vrijwilligers. De Grid is een onlangs geopende leer- en maakplek in Muntpunt. Daar staan 8 krachtige pc's met grafische software en video- en audio-toepassingen ter beschikking van het publiek. Overigens zal Muntpunt in 2022 via het project *Digitalent* vrijwilligers vormen over het gebruik van laptops, smartphones enzovoort. Die vrijwilligers krijgen bovendien de kans om professionele ervaring als digitale ondersteuner op

te bouwen. Uiteraard doen de bibliotheken nog veel meer. Ik verwijs bv. naar het project *Kritikat* of andere acties rond mediawijsheid.

Tijdens de coronacrisis bleek er een grote behoefte aan multimediamateriaal te bestaan. In eerste instantie werd ervoor gezorgd dat er voldoende multimediamateriaal beschikbaar was door investeringssubsidies te geven aan organisaties als BX Youth, D'Broej, Growfunding, Maks en Nakama. Om te vermijden dat de aangeschafte laptops later niet meer gebruikt zouden worden, kreeg de vzw Maks van de VGC de opdracht om een uitleenloket uit te bouwen voor Brusselse (jeugd)organisaties en scholen. Bijkomend zal Maks ook iPads, Bee-Bots, Makey Makeys en Microbits kunnen uitlenen. De uitleendienst is ondertussen van start gegaan.

Er zijn dus verschillende initiatieven op het terrein en er wordt ook een tandje bijgestoken met het eigen aanbod.

Het vrijetijdsaanbod voor kinderen en jongeren wordt op verschillende manieren gecommuniceerd, zowel online als via publicaties. Er wordt een beroep gedaan op de scholen, maar er wordt ook rechtstreeks met de ouders gecommuniceerd.

Onlangs ging de website *jonginbrussel.be* online. Daarin zit de zoekmodule 'vrijetijdsactiviteiten', waar gezocht kan worden in een specifieke gemeente, rond een bepaald thema of voor een bepaalde leeftijdsgroep. *Jonginbrussel.be* is dus echt *the place to be*.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Mijnheer het collegelid, dank voor uw uitgebreide antwoord. We kregen veel extra informatie over waar er in Brussel allemaal wordt gewerkt aan de digitale geletterdheid. Wat in het bijzonder mijn aandacht trok, is het uitleenloket. Ik wist niet dat dat bestond, maar vind het een erg goede zaak. Is dat uitleenloket gemakkelijk terug te vinden op de website? Vinden vzw's er vlot de weg naartoe?

Graag had ik nog iets meer uitleg gekregen over de coaching naar mediageletterdheid van JES vzw. Past die binnen hun reguliere animatorcursussen die ik nog uit het verleden ken, of staat die daar los van? Als u daar niet onmiddellijk op kunt antwoorden, wil ik gerust een schriftelijke vraag indienen.

Collegelid Pascal Smet: Ik ga er inderdaad van uit dat het om een specifieke opleiding gaat, maar u kunt altijd bijkomende informatie vragen over wat er allemaal wel en niet in het aanbod zit.

Het uitleenloket is een relatief jong project. Begin 2022 zullen we het een 1ste keer evalueren en een stand van zaken opmaken. Op basis daarvan kijken we of we voortgaan op de ingeslagen weg of niet. Het project zit nu nog in de opstartfase. We moeten bekijken of het haalbaar en werkbaar is, en vervolgens kunnen we verdere stappen zetten. Ter verduidelijking, het is een project van de vzw Maks.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Dank voor de extra toelichting. Het zou goed zijn als uw kabinet nog wat extra informatie kan toevoegen over de coaching van JES vzw. Naar het uitleenloket kijk ik uit.

- *Het incident is gesloten.*

De groeiende vraag naar een vrijetijdsaanbod in openbare groene ruimten in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): De beschikbaarheid van groene en recreatieve ruimte is essentieel – dat wisten we al en we hebben het de afgelopen tijd ook gevoeld – voor de levenskwaliteit en gezondheid van ons allemaal, maar nog meer voor jongeren. Bovendien heeft ze ook een rechtstreekse impact op de residentiële aantrekkelijkheid. De toename van de Brusselse bevolking en de daarbij behorende verdichting vertalen zich met name in een groeiende vraag naar de ontwikkeling van speelweiden, speelbossen en groene ruimten binnen het Gewest.

De Open Vld-fractie is van mening dat die ontwikkelingen moeten worden geïntegreerd in de stedelijke ruimte, dat ze met andere woorden onderdeel moeten zijn van een echte stadsplanning. Bovendien moeten ze combineerbaar zijn met de andere gebruikers en functies van de groene ruimten, met behoud van de biodiversiteit, het belang van rustzone, erfgoed- en landschapswaarde enzovoort. Bij de ontwikkeling van sportactiviteiten in een groene ruimte moet er dus een evenwicht worden gezocht tussen de verschillende functies van het gebied. Dat is geen sinecure in een zo sterk verdicht Gewest.

In het Bestuursakkoord lezen we dat de VGC inspanningen wil leveren om tegemoet te komen aan de nood aan extra groene ruimte door de uitbreiding van speelweides en speelbossen. Ik heb al een mooi voorbeeld, namelijk op de grens tussen Sint-Jans-Molenbeek en Anderlecht. Ook wordt vzw Neerhof ondersteund als een ecologisch vrijetijdscentrum waarin natuur- en milieubeleving een prominente rol krijgen.

Vervolgens lezen we in het akkoord dat in overleg met de Franse Gemeenschap en de Cocof in kaart zal worden gebracht waar er lacunes of kansen zijn om extra ruimte te ontwikkelen. Er zal worden samengewerkt bij het organiseren van een aanvullend complementair vrijetijds- en vakantieaanbod.

Ik heb daarover enkele vragen. We zijn nu 2 jaar verder. Graag wil ik weten welke rol de VGC speelt in het inventariseringsproces in samenwerking met de Franse Gemeenschap en de Cocof? Werden er groene en recreatieve ruimten bijgebouwd of gecreëerd? Wat werd er tot op heden uitgewerkt in het kader van het vrijetijdsaanbod in dichtbevolkte wijken, waar de nood het hoogst is? Met welke stakeholders wordt er overlegd om de kwalitatieve omkadering van de Brusselse groene en recreatieve ruimten te verbeteren? Welke resultaten zijn voortgekomen uit dit overleg?

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Ik sluit me graag aan bij deze vragen. Ook ik ben benieuwd naar de vorderingen in het verwezenlijken van deze beleidsdoelstelling. Ik maak me daarbij wel de bedenking dat we de 19 gemeenten als cruciale actoren vergeten. Zij hebben bijna alles te zeggen over de inrichting van de openbare ruimte op hun grondgebied, meer concreet over de inrichting van speelruimten, parken en pleinen. Wordt hierover overlegd met de gemeenten? Hoe verloopt dat overleg en zijn er eventueel hinderpalen? Ik kan me indenken dat sommige gemeenten niet willen meewerken met de VGC.

Een opmerkelijk voorbeeld dat recent in de media kwam, was een collegebeslissing van Stad Brussel op voorstel van mevrouw Zoubida Jellab. Zij stelde een herinrichting van de Marguerite Durassquare voor, beter bekend bij de meeste Brusselse Vlamingen als het

verlengde van de Vismarkt. Daar is veel potentieel, in een dichtbevolkte buurt, voor vergroening en het inrichten van speelruimte. De openbare ruimte is daar zeer beperkt. We moeten goed omspringen met die schaarste. Het collegelid zei dat dit project niet ambitieus genoeg was, waardoor het moet worden herbekeken met Brussels schepen Ans Persoons. Nochtans had zij als schepen die beslissing mee goedgekeurd. Het is opmerkelijk dat er tegen het eigen beleid oppositie wordt gevoerd. Is dit voor het collegelid een voorbeeld hoe we kunnen vergroenen en speelruimten kunnen inrichten in onze stad?

Collegelid Pascal Smet: De heer Mathias Vanden Borre heeft gelijk dat de gemeenten een belangrijke rol spelen in het ter beschikking stellen en openstellen van groene ruimten. Ook het Brussels Hoofdstedelijk Gewest speelt daarbij een rol. De VGC doet inspanningen om tot een betere afstemming te komen met andere overheden. We laten dit thema bv. aan bod komen tijdens overleg met Nederlandstalige schepenen, maar het blijft in hoofdzaak een bevoegdheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. We kunnen wel ons steentje bijdragen bij enkele initiatieven van de gemeenten.

Leefmilieu Brussel deed, in dialoog met Brusselse jeugdbewegingen, inspanningen om de organisatie van spelactiviteiten in Brusselse parken en bossen te stimuleren en om de natuurlijke omgevingen te beschermen. Dit resulteerde sinds 2020 in verschillende initiatieven. Zo stelde men een samenwerkingscharter op met afspraken tussen de partijen over het gebruik van de natuur en de openbare ruimte. Men ontwikkelde ‘BIM voor Groentjes’, een kaart waarop groene ruimten met hun opvangcapaciteit en frequentiepercentage worden aangeduid. In het Wilderbos was er het project ‘*Born to be Wilder*’, waarbij een nieuw verzamelpunt voor jeugdbewegingen werd aangelegd en natuurlijke speelelementen werden opgezet. Het ‘Woludic park’-project zorgde voor de inrichting van speel- en ontmoetingsruimten in de minder druk bezochte delen van het park. Er werden verder 5 speelzones in het Zoniënwood afgebakend.

De VGC zet in op promotie van deze initiatieven en verspreiding van de ‘BIM voor Groentjes’. Daarnaast geeft de VGC bepaalde impulsen. In Brussel wordt jaarlijks de buitenspeeldag georganiseerd, in samenspraak met talrijke partners en organisaties. Het aantal locaties en samenwerkingspartners stijgt jaarlijks. Mevrouw Khadija Zamouri verwees zelf al naar het Neerhof. We ondersteunen verder Cultureghem en Zonder Handen met initiatieven die inzetten op bijkomende speelruimte in de stad. De VGC neemt acties om de eigen buiteninfrastructuur zo veel mogelijk open te stellen voor buurtbewoners. Daarbij verwijs ik bv. naar Jeugdcentrum Aximax, waar elke zaterdagvoormiddag de speelplaats wordt opengesteld voor de buurt. Via de projectoproep Staycation wordt, in samenwerking met Brussel Mobiliteit en de collegevoorzitter, ingezet op het promoten van spelen in de stad en in groene ruimten. In 67 van de 120 goedgekeurde projecten was ‘speelplezier’ het thema.

Via het project W’OUT van gemeenschapscentrum Wabo worden buitenactiviteiten in het Zoniënwood gecreëerd. Verder loopt er een traject met de VGC-Sportdienst, VGC-Jeugddienst, dienst Speelpleinen en de IBO’s om het vakantieaanbod zoveel mogelijk op elkaar af te stemmen. In een 1ste fase wordt het vrijetijdsaanbod in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in kaart gebracht, om daarna te kijken waar er hiaten zijn en waar extra aanbod moet worden gecreëerd. Enkele nieuwe pistes worden onderzocht, waarop ik later zal terugkomen.

Tot slot, de vraag van de heer Mathias Vanden Borre, die in het College van de VGC een beetje stadspolitiek wilt importeren. Ik heb geantwoord met een Tweet dat ik dit geen goed

plan vind. Dit vind ik niet alleen, maar wordt zo ook ervaren door buurtbewoners. Het plan werd nooit door het college van Stad Brussel behandeld en werd dus niet goedgekeurd. Naar ik heb begrepen, was het een individuele indiening van de schepen. Ik vind dat het moet worden verbeterd. Dit heb ik niet op een polemische manier gedaan. Het plan is niet ambitieus genoeg. Het is belangrijk om met mijn Diensten samen te zitten van bij aanvang, want wij zijn de vergunningverlenende overheid. Ik doe een kwaliteitscontrole. Uit een aantal dossiers bleek reeds dat we die moeten doen. In dit dossier kan de kwaliteit ook beter. Laat ons samenzitten om die kwaliteit te verbeteren. Ik had begrepen dat schepen Ans Persoons zelf al bezig is met verbeteringen. We kunnen samen komen tot iets dat beter is.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Ik dank het collegelid voor zijn uitgebreide antwoord, waarin heel wat initiatieven werden vermeld. Dit is deels een antwoord op de inventarisering. Het vakantieaanbod in kaart brengen en bijkomend aanbod creëren, wordt ook bekeken, wat naar mijn mening zeer belangrijk is.

Is er een inventarisatieproces in samenwerking met de Franse Gemeenschap en de Cocof om naar het hele Brussels Hoofdstedelijk Gewest te kijken? Er werd een engagement gemaakt binnen de VGC om de gesprekken tussen beide Gemeenschappen aan te gaan om extra plekken te creëren of initiatieven uit te werken. Werd daarover al overleg gepland?

Het is verder fijn om te horen dat er veel initiatief werd genomen. Mensen zijn creatief in het organiseren van buitenactiviteiten en projecten om goed georganiseerd meer buiten te kunnen spelen.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Ik heb soms de indruk dat de VGC de gaten moet dichten van andere Brusselse overheden. Dat is goed en niet goed. Ik wil enerzijds, dat er meer vertrouwen is in de VGC dan in andere Brusselse overheden, doordat er kwaliteit wordt geleverd. Anderzijds, kan de VGC niet alle lacunes in het beleid opvullen.

Wat betreft de beslissing van Stad Brussel heb ik uitdrukkelijk gevraagd aan schepen Ans Persoons of het een collegebeslissing betrof, wat zij bevestigde. Zij heeft dat plan dus goedgekeurd. Ik vond het toch opmerkelijk dat er plots oppositie werd gevoerd tegen het eigen beleid. Wel ben ik het eens met het collegelid dat dit plan kan en moet worden verbeterd. Er is weinig ruimte in onze stad, dus we moeten er het beste mee bereiken. We moeten meer en betere speelruimte bereiken voor onze jongeren.

Collegelid Pascal Smet: Ik vermoed dat *perspective.brussels* bezig is met het overzicht, maar de VGC is intern begonnen met het in kaart brengen van het Nederlandstalig aanbod. Zo kunnen we hiaten identificeren en initiatieven nemen. Dit lijkt mij het dringendst te zijn. Ik zal navragen bij *perspective.brussels* hoe ver men staat met het in kaart brengen van de groene ruimten in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Misschien moet die vraag eens worden gesteld aan de Brusselse minister-president, die verantwoordelijk is voor deze dienst.

- *Het incident is gesloten.*

Inspraak van jongeren in het VGC-jeugdbeleid

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Brussel bulkt van het talent. Er wonen tienduizenden kinderen en jongeren, met elk hun eigen verhaal en hun kijk op de stad. De VGC is zich daarvan bewust. Ik bezocht uw site, en onder de zoekterm “Pascal Smet” las ik op 8 januari 2021 dat de VGC jongeren mee aan een toekomstverhaal voor Brussel laat schrijven. In 2021 kregen een 15-tal Brusselse jongeren ook de kans om samen met experts de ingediende beleidsplannen van de Brusselse jeugdorganisaties te adviseren. Samen met 2 Brusselse hogescholen voor sociaal werk werd een traject opgezet om jeugdorganisaties in beeld te brengen. Het is een goed initiatief maar het kan niet de bedoeling zijn dat het daarbij blijft.

In dialoog treden met jongeren is een van de rode draden van het Strategisch Meerjarenplan van de VGC. De stem van Brusselse jongeren die vandaag te weinig wordt gehoord, luider laten klinken en versterken en meenemen in het beleid is een werk van lange adem en gebeurt in samenwerking met verschillende jeugd-, cultuur- en sportorganisaties.

Kan u toelichten welke adviezen zijn voortgekomen uit de beleidsplannen van de jeugdorganisaties? Wat zijn de huidige inspanningen? Wordt in de praktijk nu al rekening gehouden met de adviezen? Wordt in de toekomst rekening gehouden met de adviezen? Welke structurele inspanningen worden geleverd? Wordt de rode draad van het Strategisch Meerjarenplan doorgetrokken en zullen jongeren meeschrijven aan het jeugdbeleid? Welke vzw's worden in dat kader nu al gesteund en welke worden in de toekomst gesteund?

De heer Pepijn Kennis (Agora): Het zal u niet verbazen dat ik kort tussenkomen. Het gaat immers om inspraak. Ik heb de kostenkwesitie niet teruggevonden op de website van het collegelid, maar allicht heb ik niet goed genoeg gezocht. Voor ons is participatie een goed idee op voorwaarde dat ze op de juiste manier gebeurt. Participatie moet vooreerst inclusief zijn en op overleg en inzicht zijn gebaseerd. We hangen het deliberatieve model aan waarbij informatie wordt gedeeld, er samen met elkaar wordt gepraat en naar oplossingen wordt gezocht die in het algemeen belang zijn, maar ook macht hebben. Dat wil zeggen dat met de oplossingen daadwerkelijk iets gebeurt.

Op welke manier zijn de jongeren geselecteerd? In welke mate vertegenwoordigen zij de Brusselse jongeren? Op welke manier hebben ze met elkaar overlegd? Hoe zag dat proces eruit? Wat was het resultaat en op welke manier werd rekening gehouden met hun mening of aanbevelingen? Dat zijn 3 belangrijke elementen in elk participatieproces.

Structureel gesproken op de langere termijn vermoed ik dat het uw ambitie is de VGC-Jeugdraad te verrijken. Welke structurele stappen wil u zetten? Ik weet dat de VGC-Jeugdraad al langer een soort van jeugdwerkraad is, wat op zich goed is want het jeugdwerk kan zeker interessante adviezen verstrekken, maar ik ben benieuwd of u voortgaand op deze ervaring, een manier ziet om de directe inspraak van jongeren op het jeugdbeleid in Brussel vorm te geven.

Collegelid Pascal Smet: Participatie van kinderen en jongeren is 1 van de grote rode draden van mijn beleid. Het is dan ook belangrijk ze te betrekken bij de beoordeling van de meerjarenplannen van de regionale jeugdpartners. Zoals ik al heb toegelicht, moesten ze tegen 31 maart 2021 hun meerjarenplan indienen. De manier waarop dit gebeurde, was het resultaat

van een participatief en intensief traject met regionale partners zelf en met de Jeugdraad van de VGC. Uiteraard werden de vorm van het meerjarenplan, de beoordelingscriteria en het profiel van de jury door de partners mee bepaald. De inspraak van jongeren gebeurde op 3 manieren. Via samenwerking met de opleidingen Sociaal Werk van Odisee en Erasmushogeschool Brussel (EhB) werden door derdejaarsstudenten plaatsbezoeken afgelegd bij de huidige partners. Aan de studenten werd gevraagd om in gesprek te gaan met deelnemers, vrijwilligers of beroepskrachten en hun indrukken weer te geven. Dit gebeurde zowel schriftelijk als via een toonmoment waarbij ook de regionale partners zelf aanwezig waren. De studenten werden begeleid door hun docenten en medewerkers van onze Jeugddienst. Deze plaatsbezoeken gebeurden in de coronacrisis wat zeker een impact had. De indrukken en plaatsbezoeken moeten door een coronabril worden bekeken. Het indrukkenverslag werd bezorgd aan de onafhankelijke jury en kreeg zo een plaats in hun advisering.

Samen met Globelink werd een traject opgezet om jongeren te betrekken bij de onafhankelijke jury die de verschillende meerjarenplannen van de regionale partners adviseerde. Globelink ondersteunde de jongeren en maakte hen klaar om deel te nemen aan de jury. Ook hier speelde corona mee. De Jeugdraad van de VGC werd eveneens betrokken bij de onafhankelijke jury en werd ook van het hele proces op de hoogte gehouden.

Op basis van de adviezen van de jury en van de Administratie werd een beslissing genomen. Daarover hadden we het al en zullen we het later in de Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport nog hebben. Eens de laatste convenanten afgesloten zijn, zal een evaluatie van het volledige traject gebeuren met alle betrokken stakeholders en wordt nagegaan waar en hoe verder kan worden verfijnd.

Wat de structurele inspanningen aangaan, wens ik te benadrukken dat we over een zeer actieve Jeugdraad beschikken. De afgelopen jaren is daar een enorme shift gebeurd in samenstelling en thema's. Waar de Jeugdraad vroeger een verzameling van jeugdwerkers was die het vooral over jeugdwerkthema's hadden, maken nu verschillende ongebonden jongeren deel uit van de Jeugdraad en wordt er gewerkt rond thema's die aansluiten bij een breed Jeugdbeleid zoals welzijn van kinderen en jongeren, de relatie tussen politie en jongeren of ruimte in de stad. Ik juich deze tendens toe. Dit jaar hebben we met de Jeugddienst gespreksavonden rond dit thema georganiseerd met de bedoeling met lokale en bovenlokale experts in gesprek te treden rond inspraak en beleidsparticipatie van jongeren. Dat is de afgelopen maanden gebeurd. Ook jongeren worden hierrond bevraagd. Met deze input zal ik in het voorjaar een visietekst opmaken zodat dit punt structureel kan worden geïntegreerd in het VGC- beleid.

Participatie en inspraak van jongeren in de werking van de organisaties die we ondersteunen, is voor mij een evidentie. Het was dan ook samen met representatie en diversiteit 1 van de beoordelingscriteria voor de meerjarenplannen. Een aantal organisaties die we ondersteunen hebben daarnaast de expliciete taak om dit ook te doen naar het VGC-beleid. Ik denk bv. aan JES vzw die de opdracht heeft om jongeren te sensibiliseren rond beleidsparticipatie en met hen te reflecteren rond stedelijke uitdagingen, lokale overheden te ondersteunen rond dit thema, maar ook nieuwe inspraak- en uitspraakmethoden moet ontwikkelen. Er is D'Broej met rechtstreekse betrokkenheid van kinderen en/of jongeren. Er is Formaat rond de verhalen en noden van nieuwe open jeugdwerk-initiatieven in Brussel of Debateville die we gevraagd hebben ons op de hoogte te houden van de thema's waarrond hun deelnemers debatteren om

zo de vinger aan de pols te kunnen houden van wat er leeft. Dat zijn enkele voorbeelden, maar we komen daar in het voorjaar zeker op terug. We zijn al maanden bezig met bevraging van jongeren en de resultaten worden tegen de lente in mijn visietekst verwerkt. De opvolging van dit dossier ligt in het verschiet.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Ik ben benieuwd hoe u de adviezen van de jongeren zal implementeren en ook naar de laatste convenanten. Ik ben blij te horen dat we een actieve Jeugdraad hebben en dat er heel wat ongebonden jongeren aan deelnemen. Ook kijk ik uit naar de nieuwe visietekst. Ik ook ben blij te horen dat jongeren mee actief nadenken over ons beleid. Zouden we ook inzage van deze documenten kunnen krijgen?

Collegelid Pascal Smet: Ik zal ze voorleggen en bespreken.

De heer Pepijn Kennis (Agora): Ik ben ook blij te horen dat de Jeugdraad wordt uitgebreid met jongeren die niet per se professioneel jeugdwerker zijn. Dat is zeker een meerwaarde. Ik weet van toen ik voorzitter van de Jeugdraad was, dat dit wel de bedoeling was, maar het een moeilijke oefening bleek. Nu lukt dat wel. De vraag is echter of met de thema's die aangereikt zijn ook iets kan gebeuren. Ik denk bv. aan contacten met de politie wat niet binnen de bevoegdheid van de VGC ligt. Op welke manier gaat u gevolg geven aan de aanbevelingen en hoe doet u dat? Hoe krijgt dat vorm? Waren het de jongeren die de adviezen hebben gegeven waarover het daarnet ging? Of waren het weer andere groepen? Hoe zijn die bewuste 15 jongeren geselecteerd?

Collegelid Pascal Smet: Ik stel voor dit in de commissievergadering voorts te bespreken.

- *Het incident is gesloten.*

Investeringsplan in sportinfrastructuur

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Bij de voorstelling van het nieuwe Investeringsplan van de VGC bleef ik helaas op mijn honger zitten, althans over de investeringen in sportinfrastructuur. Er wordt bijzonder weinig gezegd over de ambities en concrete acties. Het College verklaarde dat dit te wijten is aan het feit dat de VGC-investeringen bijna altijd gekoppeld zijn aan subsidievragen vanuit de Brusselse Nederlandstalige scholen en er steeds wordt getracht een sportinfrastructuur te koppelen aan een schoolinfrastructuur.

Intussen is er al wat duidelijkheid over de concrete acties. Zo is er het openluchtzwembad op de Abattoirs-site. De VGC trekt het dossier samen met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Het Gewest heeft de Maatschappij voor Stedelijke Inrichting (MSI) de opdracht gegeven een haalbaarheidsstudie uit te voeren met als doel een concreet voorstel uit te werken om na te gaan hoe het zwembad op het dak kan worden gerealiseerd en uitgebaat. Op 9 juli 2021 werd een 1ste tussentijds verslag voorgesteld. Het was de bedoeling dat het finale verslag ten laatste op 1 oktober 2021 zou worden voorgesteld, met bijzondere aandacht voor het onderzoek van de financieringsbronnen en de combinatie van publieke financiering in het projectvennootschap tussen overheidsinstanties.

Heeft het College ondertussen akte genomen van het finale verslag? Wat zijn de conclusies? Hoe zal het project gefinancierd worden? Welke overheidsinstanties zijn betrokken bij het project? Hoeveel dragen die overheden bij aan het project? Hoe ziet de uitbating en het beheer van het toekomstige zwembad eruit? Wat zijn de volgende stappen?

Een ander concreet project heb ik via de website van Sport Vlaanderen moeten vernemen. Vanaf 2021 organiseert Sport Vlaanderen 2 oproepen in plaats van 1 voor bovenlokale sportinfrastructuur. Een in het voorjaar en een in het najaar. Voor beide oproepen voorziet Vlaanderen in 25 miljoen euro bovenop het minimumbedrag van 5 miljoen euro per oproep. In 2021 valt er dus 35 miljoen euro te verdelen voor bovenlokale sportinfrastructuurprojecten.

De 1ste oproep van 2021 is afgerond. Er werden 45 projecten geselecteerd, waaronder 1 Brussels project, het vechtsportexpertisecentrum van de VUB.

Het project wordt verantwoord omdat gevechtssporten een toenemende populariteit kennen en ze gebruikt worden als socialiserend en educatief middel. Uit de VGC-sportinfrastructuurdatabank blijkt een groot tekort te bestaan aan specifieke vechtsportinfrastructuur in Brussel. Het project krijgt daarom een Vlaamse subsidie van maar liefst 725.000 euro.

De VGC werkt mee aan het zwembad van de VUB of heeft daaraan meegewerkt. Dat project wordt nog door andere overheden gefinancierd. Is de VGC betrokken in het vechtsportexpertisecentrum? Zo ja, hoe ziet die betrokkenheid eruit? Kent de VGC het project ook middelen toe? Welke andere overheden zijn er nog bij betrokken?

Het vechtsportexpertisecentrum komt er na een analyse van de VGC-sportinfrastructuurdatabank. Dat is opmerkelijk, want er is eigenlijk al 10 jaar sprake van een gewestelijke sportdatabank. Die komt echter niet van de grond, ondanks de vele geïnvesteerde middelen. Het resultaat vandaag is echter nul. Over welke databank gaat het precies? Werd de databank van *perspective.brussels* gebruikt?

Collegelid Pascal Smet: De opdracht voor het uitvoeren van een haalbaarheidsstudie werd door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en door mezelf toevertrouwd aan de Maatschappij voor Stedelijke Inrichting (MSI). Die rapporteert aan de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en niet rechtstreeks aan het College van de VGC. De VGC werd bevestigd in het kader van de haalbaarheidsstudie en heeft input gegeven. We zijn dus betrokken en zijn helemaal niet schizofreen.

Het finale verslag is nog niet klaar. Maar we zullen dat, en ook het tussentijds verslag, bezorgen, zodra de Brusselse Hoofdstedelijke Regering daar akte van genomen heeft. Dat zal in de komende weken gebeuren. In afwachting daarvan kan ik u daar niet meer informatie over geven.

De VGC werd benaderd door de VUB voor de realisatie van het vechtsportexpertisecentrum. De VGC-Sportdienst en *perspective.brussels* hebben samengewerkt aan een nota, die de VUB gebruikt heeft voor haar dossier in het kader van het Vlaams decreet voor subsidiëring van bovenlokale sportinfrastructuur.

In deze informatieve nota werd de informatie over de bestaande infrastructuren en organisaties die vechtsporten of krijgskunsten aanbieden, gebundeld weergegeven. Het betrof de behoeften in deze zone en in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in het algemeen. Bij de dossiervorming hebben we dus duidelijke ondersteuning gegeven.

Het totale project bedraagt 3,2 miljoen euro. Via het vernoemde decreet had men in theorie 960.000 euro kunnen binnenhalen, dat is 30 % als het dossier 100 op 100 zou scoren. De subsidie vanuit Vlaanderen was uiteindelijk, afgerond, 725.000 euro. Dat maakt dat de VUB 2,5 miljoen euro zelf moet bijleggen en dan wordt er in eerste instantie gekeken naar de VGC hiervoor. Maar ook andere overheden moeten betrokken worden, want dat is een enorm bedrag, waarover de VGC momenteel niet beschikt. Momenteel zijn we hiervoor in overleg met andere overheden om te kijken hoe dat bedrag kan worden gevonden. In het verleden hebben we dat ook zo gedaan voor het zwembad van de VUB.

Misschien moet collega Vanden Borre wat minder tijd steken in het stellen van vragen aan mij en wat meer in het overtuigen van zijn collega's in de Vlaamse Regering om het Vlaams decreet aan te passen. Dat is de enige oplossing om gebundeld te investeren. Er is daar wel enige bereidheid, maar er is niet veel vooruitgang. Misschien is het openluchtzwembad wel een manier om het anders aan te pakken. Laten we het hopen...

Zolang Vlaanderen dit soort projecten minimaal subsidieert, blijft het problematisch om die sportinfrastructuur in te vullen: 30 % is niet weinig, maar ook niet veel. Ik herinner u er ook aan dat de investering in sportinfrastructuur in principe een gewestelijke bevoegdheid is, waarbij de gewesten dan geld geven aan de gemeenten. In de begrotingsafspraken is er bijkomend geld gegeven aan Brussels minister Bernard Clerfayt, die dat verder zal uitwerken, samen met mezelf en collega Nawal Ben Hamou.

De sportinfrastructuurdatabank van de VGC werd overgedragen aan *perspective.brussels*, waar men ook beschikt over een databank. Momenteel kan de VGC analyses opvragen en die worden samen bekeken met *perspective.brussels*. Dat is in dit dossier ook gebeurd, met een specifieke analyse gericht op de vechtsportinfrastructuren en vechtsportinstanties.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Ik heb die studie via MSI opgevraagd op basis van de openbaarheid van bestuur. Ik vond het opmerkelijk dat ik die studie niet heb gekregen, omdat die eerst goedgekeurd zou moeten worden door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering. Maar zo werken transparantie en openbaarheid volgens mij niet. Zodra een overheidsdocument afgewerkt is, wordt dat publieke informatie. Dat hoeft dus niet per se via de regering. Maar dat is een andere discussie.

Ik vind het ook opmerkelijk dat er hiervoor niets in de begroting ingeschreven is. Ik zal u daarover ondervragen, als u uw andere petje draagt. Maar ik heb er in de begroting geen middelen voor teruggevonden, en ook niet bij de VGC. Dus vraag ik me af hoe het zwembad op de Abattoirsite gefinancierd zal worden. Hopelijk wordt dat snel duidelijk, want het zou jammer zijn mochten we terug een aankondigingspolitiek, de bekende Brusselse ziekte, te zien krijgen.

Vlaanderen geeft middelen voor de vechtsportinfrastructuur, maar dat is volgens het collegelid niet genoeg. Het mag uiteraard altijd meer zijn, want alles kan beter. Maar ik zou toch wat dankbaarder zijn dat Vlaanderen opnieuw investeert in Brusselse sportinfrastructuur.

Wat betreft de herziening van het decreet, kan ik u zeggen dat ik, als Brussels parlements lid, mijn job hier doe. Ik ben geen lid van het Vlaams Parlement. Ik hoop dat u daar ook collega's hebt die hun job doen. Als de collega's van uw partij van mening zijn dat er een nieuw decreet moet komen, wat houdt hen dan tegen om daar werk van te maken? Herhaal die vraag dus misschien eens op een partijbestuur, maar niet hier.

Ik blijf op mijn honger zitten als het over die databank gaat. Ik vraag me nog altijd af wat er al die jaren met al die middelen gebeurd is. Die databank is immers nog altijd niet operationeel.

Collegelid Pascal Smet: Bij de gesprekken over de meerjarenbegroting zullen we alles goed uitleggen.

Ik heb altijd gedacht dat de N-VA een en ondeelbaar was. Kennelijk is dat niet het geval. Maar ik reken toch op uw charmes om als vertegenwoordiger van de N-VA bij de Brusselse instellingen uw collega's in Vlaanderen te overtuigen. Maar goed, u vraagt eigenlijk dat Hannelore Goeman het werk voor de N-VA in het Vlaams Parlement doet. Ik zal haar vragen dat zij een voorstel van decreet indient om de regelgeving voor subsidiëring in Brussel anders te formuleren, zodat dat effectiever verloopt. Als VGC vragen we dat overigens al lang. Bedankt dat u daarvoor de deur geopend heeft.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): U hebt eigenlijk nooit kunnen hard maken dat er een probleem zou zijn met de regelgeving of wat het probleem zou kunnen zijn.

Uiteraard is de N-VA een en ondeelbaar, dat is ook een van de grote sterktes van onze partij. Maar we kennen natuurlijk allemaal onze rol. Hier moeten wij oppositie voeren, terwijl we in Vlaanderen in de meerderheid zitten. Iedereen heeft dus zijn rol te spelen.

- *Het incident is gesloten.*

Zwemles

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Ik verwijs nog even naar wat collega en fractieleider Mathias Vanden Borre net heeft gezegd. Ik moest namelijk denken aan een hele rits Britse quotes, en natuurlijk de bekendste: "*The duty of the opposition is to oppose.*" Die uitspraak wordt toegeschreven aan de vader van Winston Churchill, Randolph Churchill. Dit terzijde...

Zwemmen is een basisvaardigheid die alle kinderen horen te leren. Niet alleen omdat het in bepaalde omstandigheden hun leven kan redden, maar ook omdat het prettig is, zowel voor het lichaam als de geest. En bij mijn weten, is een van de gezondste sporten, dat heeft mijn arts mij alleszins ooit verteld. Kortom, leren zwemmen draagt bij tot de motorische ontwikkeling, veiligheid en zelfredzaamheid van elk kind. Het is daarom logisch dat leren zwemmen opgenomen is in de eindtermen voor het gewoon lager onderwijs en in de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon lager onderwijs.

In principe beslist elke school zelf hoe vaak de leerlingen gaan zwemmen. Maar dat hangt natuurlijk ook af van het aanbod aan zwembaden. En daar knelt het schoentje enorm in Brussel, dat weten we al langer. Er zijn in Brussel namelijk niet genoeg openbare zwembaden,

waardoor vele Brusselse kinderen niet meer of onvoldoende leren zwemmen. Zo zijn de gemeentelijke zwembaden van Schaarbeek en Elsene al respectievelijk 5 en 1,5 jaar gesloten wegens renovaties. In Sint-Joost-ten-Node is het zwembad bijna 10 jaar dicht geweest door werken en is het heropend in november 2019, een paar maanden voor de coronacrisis uitbrak. Vele Brusselse kinderen leren daarom zwemmen in private zwembaden, maar vele ouders kunnen dat niet betalen waardoor deze kwetsbare kinderen nog maar eens uit de boot vallen.

Door de crisis en bijbehorende lockdown konden zelfs alle kinderen maandenlang geen zwemles volgen. Over deze problematiek moeten we ons grote zorgen maken. Alle kinderen hebben namelijk het recht om te leren zwemmen en dat blijft een belangrijke doelstelling in ons onderwijs.

In juli heeft de Brusselse Hoofdstedelijke Regering aangekondigd dat het 15 miljoen euro zal vrijmaken voor de renovatie en het onderhoud van zwembaden. Hoe deze middelen besteed zullen worden, is onduidelijk. De kans bestaat dat een deel naar het aangekondigde openluchtzwembad op de Abattoir en het subtropisch zwembad aan het Weststation zal gaan; ook Vlaanderen en de VGC zullen daarin investeren. Er is verklaard dat beide zwembaden voor scholen beschikbaar zullen zijn, indien de haalbaarheidsstudie aantoont dat beide zwembaden er kunnen komen. Echter, zwemlessen in het openluchtzwembad organiseren kan maar enkele maanden in het jaar.

De gewestelijke overkoepelende structuur voor zwembaden die werd beloofd in de Beleidsverklaring is er ook nog steeds niet. Ik hoop dat de Brusselse politiek dringend in actie schiet zodat we niet meer met een bang hartje onze Brusselse kinderen naar een meer of de zee zien vertrekken.

Hoeveel Nederlandstalige lagere scholen kunnen geen zwemlessen organiseren voor de kinderen, respectievelijk in het gewoon en buitengewoon onderwijs? In welke gemeenten situeren zich de problemen?

Neemt de VGC initiatieven om dit probleem te verhelpen? Wordt er bv. samengewerkt met private zwembaden om alsnog zwemlessen te kunnen organiseren? Trekken sommige Brusselse lagere scholen naar een zwembad in Vlaanderen?

Hoeveel leerlingen gingen in de voorbije jaren naar de middelbare school zonder de eindtermen op het vlak van zwemmen te halen? Hoe evolueert dit cijfer?

Collegelid Sven Gatz: De VGC heeft geen actuele gegevens over het aantal Nederlandstalige scholen dat geen zwemlessen kan organiseren. De laatste grotere bevraging die de Administratie organiseerde bij de scholen dateert uit 2014.

Wanneer we deze enquête nu opnieuw zouden uitvoeren, verwachten we dat de globale cijfers van de antwoorden in dezelfde lijn zullen liggen, ook al kan er lokaal een schommeling optreden door de sluiting of opening van bepaalde zwembaden. Op die enquête reageerde toen 17 % van de respondenten dat ze geen zwemlessen konden inrichten. Er waren clusters van meerdere scholen in dezelfde gemeenten die geen zwemlessen konden organiseren in Laken, Sint-Jans-Molenbeek en Anderlecht. In die gemeenten waren er toen zwembaden gesloten die nu weer open zijn. Momenteel zijn er zwembaden gesloten in Schaarbeek en Elsene. Vermoedelijk zullen er nu in die regio's problemen zijn.

De VGC kende investeringssubsidies toe aan enkele zwembaden. Het gaat om de VUB in Elsene voor de renovatie en uitbreiding van hun zwembad. Er werd een bijkomend instructiebad gerealiseerd waar zwemlessen worden gegeven. Ook het Jan Van Ruusbroeckcollege in Laken kreeg subsidies voor de renovatie van het schoolzwembad. In beide dossiers was samenwerking met de omliggende scholen een voorwaarde om subsidies te krijgen.

Het College gaf ook een principiële akkoord voor de toekenning van een subsidie aan NV Abattoir voor de verzwaring van de fundering van de Manufakture gelegen op de Abattoirsite, zodat een publieke zwembadfunctie kan uitgebouwd worden op de dakconstructie van dit gebouw.

Wij beschikken niet over gegevens van samenwerkingen met private zwembaden, maar elke school kan daartoe, binnen haar beschikbare werkingskredieten, het initiatief nemen.

Uiteraard trekken sommige Brusselse lagere scholen naar een zwembad in Vlaanderen, bv. omwille van de bereikbaarheid en/of de beschikbare uren. Uit de enquête uit 2014 bleek dat dan vooral te gaan om de zwembaden in Meise, Dilbeek, Asse, Ternat, Sint-Genesius-Rode en Zaventem.

De Administratie van de VGC beschikt niet over cijfers van het aantal leerlingen dat op het einde van het lager onderwijs de eindtermen zwemmen niet behaalt. Dat is een bevoegdheid van de Vlaamse onderwijsinspectie.

De Vlaamse onderwijsinspectie bekijkt of de onderwijsleerpraktijk voldoet aan de verwachtingen. Ik verwijs hiervoor naar het jaarverslag van de Vlaamse Onderwijsspiegel. Voor het jaar 2020 voerde de onderwijsinspectie Vlaanderenbreed (d.w.z. Vlaanderen en het Nederlandstalig onderwijs in Brussel) 949 onderzoeken uit. Slechts in 9 gevallen werd daarin het leergebied lichamelijke opvoeding onderzocht, wat te klein is om extra vermeld te worden in de Onderwijsspiegel of om er betrouwbare conclusies uit te trekken.

Het lijkt me zinvol om de bevoegde collega in de Brusselse Hoofdstedelijke Regering te ondervragen over het bijkomende sportbudget. De komende jaren zullen er nieuwe zwembaden kunnen openen, al is dat niet mijn rechtstreekse bevoegdheid.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Als de laatste enquête dateert uit 2014, zou het niet slecht zijn om nog eens een nieuwe bevraging te organiseren, zodat we effectief de evolutie kunnen volgen. Het collegelid zegt dat hij verwacht dat de cijfers in dezelfde lijn liggen, maar we kennen allemaal de evolutie op het vlak van de capaciteit in de scholen en de stijgende vraag naar plaatsen. Vooral de Franse Gemeenschap, maar ook de Vlaamse Gemeenschap hebben serieuze inspanningen moeten leveren of zijn daar nog mee bezig. Er komen dus leerlingen bij. De zwembadinfrastructuur is zeker niet aan hetzelfde tempo gevolgd. Dan zouden we er toch vanuit kunnen gaan dat het probleem groter geworden is.

In 2014 ging het volgens het collegelid over 17 % scholen die geen zwemlessen konden aanbieden. Dat is 1 op 5. Ik weet niet of dat ook 1 op 5 van de leerlingen vertegenwoordigt, maar dat lijken toch vrij problematische cijfers te zijn, zeker omdat het tot de eindtermen behoort. Plant het collegelid een nieuwe bevraging, zodat we kunnen zien waar de clusters zich nu bevinden? Het is inderdaad logisch dat die clusters overeenkomen met de gemeenten

waar de zwembaden tijdelijk gesloten zijn door renovatiewerken. Toch zou het interessant zijn om de evolutie op dat vlak te kennen.

Collegelid Sven Gatz: Ook ik zou dat interessant vinden, maar ik ga het op korte termijn niet organiseren. De scholen zijn vandaag overvraagd met dergelijke enquêtes. In het kader van de problematiek van het lerarentekort, de vaccinaties en de quarantaines zijn we nu bezig om die zaken zo goed mogelijk onder controle te krijgen. Ik ga nu dus even temporiseren. Dat kan zeker nog enkele maanden zijn vooraleer we een initiatief nemen. Het spijt me, of het nu over zwembaden gaat of over andere zaken, de scholen zitten even niet te wachten op bijkomende bevragingen. Zij kunnen dat nu even niet meer aan.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Dat begrijp ik volkomen. Ik vind het al goed dat het collegelid aangeeft dat hij het wel een interessant idee vindt, maar ik begrijp volledig dat het nu waarschijnlijk niet het moment is om de scholen daar bijkomend mee lastig te vallen.

- *Het incident is gesloten.*

De tweetalige lerarenopleiding

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): In Brussel organiseren de Erasmushogeschool Brussel (EhB) en de Haute École Francisco Ferrer (HEFF), gefinancierd door de Vlaamse Gemeenschapscommissie een tweetalige lerarenopleiding voor leerkrachten lager onderwijs. Daardoor kunnen leerkrachten zowel in Nederlands- als in Franstalige lagere scholen lesgeven. Het is intussen het 5de academiejaar waarin het traject loopt. Het laatste debat hierover dateert van begin dit jaar maar intussen is er dus alweer een nieuw academiejaar gestart.

Op het einde van het academiejaar 2019-2020 studeerden 17 studenten af in dit traject: 14 aan de EhB – waar de tweetalige lerarenopleiding verplicht is – en 3 aan de HEFF, waar de tweetalige opleiding een keuzerichting is. Volgens de laatste cijfers die u ons gaf, volgden tijdens het academiejaar 2020-2021 aan de EhB 41 studenten en aan de HEFF 18 studenten de tweetalige lerarenopleiding. Gezien in de Nederlandstalige lerarenopleiding tot onderwijzer Frans als 2de taal een verplicht vak is, zitten alle studenten educatieve bachelor lager onderwijs in het traject van de tweetalige lerarenopleiding. In de Franstalige opleiding is Nederlands geen verplicht vak. Wie weet, komt daar verandering in, want er wordt over nagedacht in de Franse Gemeenschap. Het is geen slechte zaak dat er een Brusselse minister van Onderwijs is die de problematiek kent. Vorig jaar kozen 18 van de 49 of 36 % van de studenten in de lerarenopleiding aan de HEFF voor dit traject. Dat aantal is wel gestegen, want tijdens het 1ste jaar van de tweetalige lerarenopleiding was dit nog maar 14 %. Hopelijk is die stijging dit academiejaar doorgezet.

Het is interessant om te weten waar de afgestudeerden van de tweetalige lerarenopleiding aan de slag gaan. Volgens de informatie van januari zijn ongeveer 30 % van de afgestudeerden van de EhB tewerkgesteld in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. Over de resterende 70 % kon toen geen sluitend antwoord worden gegeven. Over de tewerkstellingsplaatsen van de afgestudeerden van de HEFF had het collegelid geen informatie. Het zou bijzonder interessant zijn om dat te weten, zeker gelet op het grote lerarentekort in Brussel.

Ik heb ook aan de Raad voorgesteld om een werkbezoek te doen aan de EhB en de HEFF in het kader van de tweetalige lerarenopleiding.

Hoeveel studenten hebben het project van de tweetalige lerarenopleiding daadwerkelijk afgerond in 2021? Hoeveel aan de EhB en hoeveel aan de HEFF? Hoeveel studenten hebben zich dit academiejaar ingeschreven in het 1ste jaar van de tweetalige lerarenopleiding? Is dit een stijging in vergelijking met vorig jaar?

In januari zei het collegelid dat de evaluatie van de tweetalige lerarenopleiding positief is maar dat de oefening nog niet af is. Is het traject dit academiejaar bijgesteld?

Op welke concrete manieren probeert de HEFF om taaltrajecten Nederlands hoger op de agenda te krijgen? Op welke manier voert het hier promotie rond?

Hoeveel studenten van de HEFF volgen dit academiejaar het Erasmus Belgica-programma aan de EhB en omgekeerd in het kader van het 3de jaar van de tweetalige lerarenopleiding? Is er een stijgende evolutie te merken in de voorbije jaren? Waar volgen deze studenten stage?

Heeft het collegelid al meer concrete cijfers over welk deel van de afgestudeerden van de tweetalige lerarenopleiding van beide hogescholen aan de slag zijn in het Brusselse onderwijs?

Tijdens vorige besprekingen over de tweetalige lerarenopleiding viel het op dat het slaagpercentage aan de HEFF beduidend lager ligt dan in de EhB. Dat heeft vaak te maken met de voorgeschiedenis van de Franstalige studenten, waardoor hun niveau Nederlands misschien net iets lager ligt dan het Frans van de studenten die aan de EhB studeren. Kan het collegelid daar wat dieper op ingaan?

Collegelid Sven Gatz: Op de EhB zijn er in 2021 11 studenten afgestudeerd. Er zijn nog 6 studenten die nog een aantal vakken moeten opnemen in een persoonlijk deeltraject en dus nog kunnen afstuderen. Op de HEFF studeerden 6 van 10 studenten af die de optie Nederlands volgden. Ook daar zijn er dus nog 4 studenten die zouden kunnen volgen.

In het huidige academiejaar gingen er op de EhB 59 studenten van start in de tweetalige lerarenopleiding van de Erasmushogeschool Brussel (EhB). Dat is een stijging ten opzichte van vorig academiejaar. Toen waren dat er 45.

Aan de Haute École Francisco Ferrer (HEFF) schreven 18 studenten zich in voor de optie 'Nederlands' op een totaal van 60 studenten in het eerste jaar. Dat is hetzelfde aantal als vorig jaar.

De tweetalige lerarenopleiding is voortdurend in evolutie. In het academiejaar 2021-2022 hebben beide hogescholen volgende doelstellingen:

- De tweetalige lerarenopleiding verankeren in hun educatieve bacheloropleidingen voor lager onderwijs;
- De werking van de tweetalige lerarenopleiding uitbreiden naar trajecten voor zij-instromers en een educatieve bacheloropleiding voor kleuteronderwijs en secundair onderwijs uitwerken;

- De tweetalige lerarenopleiding verder promoten, complementair met de VGC-projecten rond aanwerving en behoud van leerkrachten;
- 3 lokale samenwerkingen oprichten en begeleiden waar leerkrachten uit het Nederlandstalig en Franstalig onderwijs in Brussel expertise uitwisselen, met een aanbod rond didactiek tweedetaalonderwijs en een tandemwerking voor alumni;
- Acties opzetten om het draagvlak voor meertalig onderwijs en meertalige trajecten in de opleiding verder te versterken bij alle docenten van de betrokken lerarenopleidingen;
- Een driemaandelijks overleg met het Onderwijscentrum Brussel plannen over de opgenomen en geplande acties in functies van wederzijdse afstemming en opportuniteiten.

In dit kader worden enkele acties opgezet:

- Het principe van tweetalige lessen en Content and Language Integrated Learning (CLIL) wordt uitgebreid naar nieuwe onderwijsvakken zoals Wiskunde en Wereldoriëntatie. Dat betekent meteen ook dat meer HEFF- en EhB-docenten in het traject meestappen;
- HEFF voegt een nieuw opleidingsonderdeel toe aan het curriculum: Le Néerlandais en musique. De uitspraak van de taal en de vlotheid wordt zo verbeterd via ritme en muziek;
- Er wordt een meertalige voorleesmodule gelanceerd in het 1ste bachelorjaar waarbij verschillende voorleestechieken aan meertaligheid worden gekoppeld;
- Studenten van het 3de bachelorjaar worden gestimuleerd om een bachelorproef rond meertalig onderwijs te schrijven. Ze worden ook aangemoedigd om een CLIL-stage te lopen in het immersie-onderwijs of in het Nederlandstalig onderwijs.
- Er wordt een verkort programma opgezet van 2 weken voor studenten die kiezen om het Erasmus Belgical programma te volgen.

HEFF neemt verschillende initiatieven om het Nederlands in hun opleidingen te valoriseren. Dit gebeurt via:

- De valorisatie van de tweetalige optie met de uitreiking van een certificaat “le Certificat Néerlandais Langue Seconde et Langue d’Immersion”. Hiermee erkent de Franstalige Gemeenschap de tweetalige optie als bewijstittel om functies zoals ‘de maître de langue seconde’ op te nemen;
- De verplichte deelname aan een extern taalexamen Nederlands niveau B2+. Alle studenten die Nederlands als optie hebben gekozen leggen dit examen af en moeten slagen om te kunnen afstuderen;
- De integrering van « Le Néerlandais pour tous » in het curriculum van alle lerarenopleidingen.

Daarnaast worden ook een aantal initiatieven genomen gericht op communicatie, bijvoorbeeld via sociale media. De opleiding zal ook op de jaarlijkse Franstalige beurs voor studiemogelijkheden vertegenwoordigd worden. Op de eerste lesdag van het academiejaar wordt de tweetalige opleiding met optie Nederlands steevast voorgesteld aan alle eerstejaarsstudenten lerarenopleiding. Deze presentatie trekt een deel van de studenten alsnog over de streep door ze bewust te maken van de extra tewerkstellingsmogelijkheden die de optie biedt.

Eramus Belgica is niet verplicht en is enkel weggelegd voor studenten die sterk tweetalig zijn. In 2019-2020 schreven zich 2 studenten in voor een uitwisseling van EhB naar HEFF. In 2020-2021 gingen 6 studenten van HEFF naar EhB en in 2021-2022 nemen 2 studenten deel voor een uitwisseling van HEFF naar EhB.

In HEFF hebben 6 van de 10 derdejaars het dubbele diploma bachelor Leerkracht Lager Onderwijs + leerkracht NT2 behaald. Van die 6 is er 1 student die verder op master-niveau studeert; 1 die een andere opleiding volgt; 1 die leerkracht Nederlands is geworden in een Franstalige school in Brussel; 1 die klastitularis is geworden en die Nederlands geeft aan haar eigen klas in Brussel; en zijn er 2 die immersie-leerkracht zijn geworden in immersiescholen in Brussel. EhB schat dat 30 % van de afgestudeerden in Nederlandstalige scholen in Brussel tewerkgesteld is. Op 18 november 2021 tijdens de afstudeerplechtigheid van de laatste 2 lichten, hopen ze een beter zicht te krijgen op de precieze tewerkstelling van hun alumni. Dat was weliswaar gisteren maar het College heeft hier nog geen bericht over ontvangen.

Er is nog werk aan de winkel maar de verankering en verdieping van het Nederlands in de Brusselse lerarenopleidingen is zeker een feit.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Le Néerlandais en musique is een heel leuk en intelligent initiatief. Ik hoop dat het veel Franstaligen helpt een goed niveau Nederlands te bereiken. Het is ook een mooie introductie in de Nederlandstalige cultuur. Studies hebben bewezen dat ritme en muziek de uitspraak kunnen verbeteren.

Er is inderdaad nog werk aan de winkel. Het collegelid vermeldde dat 18 op de 60 studenten aan HEFF zich inschreven voor de optie Nederlands. Dat is nog geen derde. Dat vind ik jammer aangezien het Nederlands als tweede taal verplicht is in het Brussels Franstalig onderwijs. Hopelijk is dat in de toekomst ook in Wallonië het geval. Daarnaast komt slechts 30 % van de studenten die afstuderen aan de EhB terecht in het Brussels onderwijs. Dat terwijl er in Brussel een leerkrachtentekort heerst. De studenten die afstuderen aan HEFF blijven wel in Brussel, dat zijn er echter niet veel. Kan er een initiatief worden opgericht dat student aanmoedigt in Brussel les te geven?

- *Het incident is gesloten*

Het nieuwe inschrijvingsdecreet

Mevrouw Hilde Sabbe (one.brussels-Vooruit): Zoals Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs, de heer Ben Weyts, reeds aangaf, zal het nieuwe inschrijvingsdecreet de dubbele contingentering vanaf september 2023 afschaffen. Scholen krijgen de mogelijkheid om 20 % van hun plaatsen vrij te houden voor ondervertegenwoordigde groepen in plaats van de 35 % die eerst voorzien werd voor GOK-leerlingen. Daarnaast stijgt het voorrangpercentage voor Nederlandstaligen van 55 % naar 65 %.

De stuurgroep van het Lokaal Overleg Platform (LOP) liet een studie uitvoeren naar de impact van dit nieuwe inschrijvingsdecreet op de sociale mix in de Nederlandstalige scholen in Brussel en op de schoolkeuze van de ouders. De studie werd gefinancierd door de VGC. De resultaten zijn verontrustend: de optie om het aantal leerlingen met Nederlands als thuistaal te

verhogen, zou een segregatie binnen onze scholen bevorderen. Scholen die overwegend wit zijn, zullen dat ook blijven.

Wat zal er gebeuren met deze resultaten en de aanbevelingen van de onderzoekers?

Hoe kan de VGC samen met het LOP een inschrijvingsmechanisme in voeren of promoten dat niet leidt tot segregatie binnen onze Nederlandstalige scholen?

Wanneer en hoe is het College van plan om ouders en de verschillende betrokken organisaties over dit nieuwe toewijzingsalgoritme in te lichten?

Collegelid Sven Gatz: Ik wil eerst het onderzoek, waarnaar u verwijst, van context voorzien. In 2018 voerde de KUL, op vraag van de Vlaamse onderwijsadministratie, een onderzoek naar de schoolse segregatie in het Nederlandstalig onderwijs in België. De resultaten geven aan dat segregatie in het kleuter- en lager onderwijs tijdens de observatieperiode tussen 2001-2002 en 2015-2016 in alle provincies is toegenomen behalve in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De onderzoeksinstelling Brussels Studies Institute (BSI) onderzocht daarom de impact van de huidige dubbele contingentering binnen het bestaande inschrijvingsrecht voor Brussel (waarbij voorrangsgroepen worden bepaald voor kinderen met of zonder GOK-kenmerken en voor kinderen van ouders die al dan niet Nederlands spreken), factoren waarmee het inschrijvingsrecht streeft naar een sociale mix, het tegengaan van segregatie en voorrang voor Nederlandstaligen.

Eind 2020 kende de VGC een subsidie toe aan het BSI om een exploratieve simulatiestudie uit te voeren op basis van gegevens van het LOP Brussel Basisonderwijs. Hierbij werd rekening gehouden met mogelijke schoolvoorkeuren. Ten eerste, werd er nagegaan in welke mate de huidige dubbele contingentering en de voorrangsregel voor Nederlandstalige ouders in Brussel de segregatie tegengaat. Ten tweede, werd er onderzocht met welke factoren het LOP Basisonderwijs Brussel de segregatie kan tegengaan. Daarbij werd rekening gehouden met zowel de vrije schoolkeuze en de voorgestelde wijzigingen in het inschrijvingsrecht, dat nog goedgekeurd moet worden. Het BSI kwam dit najaar tot een aantal bevindingen over de invloed van het leerling-schooltoewijzingsmechanisme op segregatie en het ondersteunen van de vrije schoolkeuze. De resultaten van de studie kan u lezen, dat is zeker de moeite waard. De bevindingen maken het voorwerp uit van verdere besprekingen in de stuurgroep van het LOP Brussel Basisonderwijs. Het zijn de LOP's die in hun werkingsgebied, binnen de decretale richtlijnen, de concrete voorrangsregels zullen invullen.

De Vlaamse decreetgever voorzag niet in een formele rol voor de VGC in het kader van het decreet met betrekking tot het inschrijvingsrecht.

Wel werd erin voorzien dat de VGC stemgerechtigd is in de vergaderingen van de 2 Brusselse LOP's, net als de gemeentebesturen in de Vlaamse LOP-regio's.

Op basis van de ervaring met het decreet inzake gelijke onderwijskansen, wetenschappelijk onderzoek van de KU Leuven en het Brussels Studies Institute (BSI) en in de overtuiging dat segregatie moet worden tegengegaan, vindt het College dat de voorrangsregeling voor de maximale 20 % moet worden ingezet. Zo krijgen sociaal en economisch kwetsbare gezinnen

toegang tot Nederlandstalige scholen. De LOP's zijn op de hoogte van dit standpunt. Als Brussel de enige plek is waar sociale segregatie niet is toegenomen, komt dat door het maximale benutten van die 20 %. Wat mij betreft, zetten we deze beleidslijn voort.

Wat het inlichten van de ouders en andere betrokkenen betreft, zijn de 3 voorontwerpen van decreet die het inschrijvingsrecht zullen wijzigen en waarmee het BSI-onderzoek al rekening heeft gehouden, nog niet in behandeling in het Vlaams Parlement, dat de adviezen van de Vlaamse Onderwijsraad en de Raad van State nog maar net heeft ontvangen.

Wanneer de plenaire zitting van het Vlaams Parlement het nieuwe decreet goedgekeurd zal hebben, is het aan de LOP's om in het vastgelegde raamwerk de concrete inschrijvingsprocedure uit te werken. De LOP's leggen dan ook de procedures vast, net als de kenmerken van de voorrangsgroepen. Het College streeft naar een consensus over de voorrang voor ondervertegenwoordigde groepen.

De Vlaamse overheid zal het aanmeldingssysteem ter beschikking stellen, maar de LOP's zullen het in de praktijk moeten brengen. Het is van het grootste belang dat het Vlaams Parlement het decreet zo snel mogelijk goedkeurt en dat de Brusselse LOP's en het College het eens raken over de bekrachtiging van het voorstel voor de voorrangsgroepen.

Als Vlaanderen het aanmeldingssysteem op tijd openstelt, d.w.z. in 2022, kunnen de aanmeldingen voor schooljaar 2023-2024 in het nieuwe systeem van start gaan. Aanvullend zullen beide Brusselse LOP's een communicatiestrategie opzetten, gesteund en gefinancierd door de VGC. Het College zal ouders inlichten en blijft de sociale mix nastreven, ook na doorvoering van het nieuwe decreet.

Mevrouw Hilde Sabbe (one.brussels-Vooruit): Dit uitgebreide antwoord toont aan dat u de problematiek ter harte neemt. Ik ben verheugd te horen dat de VGC over hefboomen beschikt om Vlaamse maatregelen die niet altijd even sociaal van aard zijn, te milderen. Hopelijk bereikt u gauw een consensus.

- *Het incident is gesloten.*

De noodkreet inzake lerarentekort in Brussel

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Maandag 18 oktober 2021 berichtte *Bruzz* andermaal over het schrijnende lerarentekort in het Brussels onderwijs. De ene na de andere leerkracht valt uit door te hoge werkdruk of ziekte, problemen die zich alleen maar meer zullen voordoen tijdens de pandemie, zei ook de communicatieverantwoordelijke van het GO! Bij *Bruzz*.

De Standaard kopte op dinsdag: “*In Brussel dreigt sluiting door lerarentekort*”. Er is sprake van directies die voor de klas staan, zorguren die wegvallen en van klassen tot 43 kinderen. Een fietsvergoeding of een laptop zal dit probleem niet oplossen, verklaarde een Brusselse schooldirecteur.

De Vlaamse minister van Onderwijs kondigde aan dat hij bestudeerde om in totaal zo'n 1.500 gedetacheerde leerkrachten terug te roepen. Tijdens het actualiteitsdebat in het Vlaams

Parlement lanceerde hij 10 bijkomende voorstellen, die echter pas op lange termijn voelbaar zullen zijn.

Begin september verklaarde u niet goed te weten hoe het met de Nederlandstalige scholen gesteld was. U zei wel dat de helft van het lerarentekort tegen het einde van het jaar weggewerkt zou moeten zijn.

Hoeveel scholen zijn bedreigd met sluiting? Over welke scholen gaat het? Hoeveel leerlingen zouden getroffen worden?

Hoeveel leerkrachten in het Nederlandstalig onderwijs zijn langdurig uitgevallen? Wat zijn de voornaamste oorzaken? Wat is de rol van Covid-19, burn-outs en werkdruk? Hoe zijn deze cijfers geëvalueerd sinds het begin van de legislatuur?

Hoeveel leerkrachten en leerlingen in het Nederlandstalig Brussels onderwijs moesten er sinds het begin van het schooljaar in quarantaine?

Hoe vlot het overleg met de Brusselse onderwijspartners over het lerarentekort? Welke manieren zien zij om soelaas te brengen?

Bent u betrokken bij het overleg over het Vlaamse voorstel om gedetacheerde leerkrachten weer voor de klas te zetten? Wat is uw standpunt?

Hebt u tijdens het overleg met de Vlaamse Regering de nood aan een Brusselpremie of stadspremie aangekaart? Zulke premies kunnen verschillende vormen aannemen. De katholieke onderwijskoepel pleitte er bv. voor om de anciënniteit te verdubbelen. Zo'n Brusselpremie, in welke vorm dan ook, is niet zaligmakend, maar vormt een bijkomende prikkel om leerkrachten voor de klas te krijgen en in Brussel te houden. Een financiële tegemoetkoming is overigens gepast als we willen dat mensen in Brussel komen wonen: onroerend goed is hier duurder.

Op termijn wilt u meer Brusselaars voor de klas krijgen. Over welke maatregelen beraadt u zich? Wat zijn uw doelstellingen? Als je meer Brusselaars voor de klas krijgt, loop je minder risico dat ze op korte termijn in Vlaanderen gaan wonen of les gaan geven.

De heer Jan Busselen (PVDA): De situatie is ernstig. De leerkrachten moeten roeien met de riemen die ze hebben. Toen ik in september aan de alarmbel trok, werd mijn boodschap nogal gerelativeerd. Een week later verklaarden de heer Ben Weyts en u in de media nochtans maatregelen te zullen nemen.

U stelt voor om een beroep te doen op gepensioneerde leerkrachten. Hoeveel leerkrachten zijn er al op die manier teruggekeerd naar het onderwijs? Hebt u bijkomende maatregelen doorgevoerd?

Sommige maatregelen van uw Vlaamse evenknie waren relevant, andere niet zozeer. Ik betwijfel bijvoorbeeld of het een goed idee is om langdurig zieken versneld voor de klas te halen. Een studie van de KU Leuven wees dit jaar uit dat 7 leerkrachten op 10 ontevreden is over de werkdruk.

Een ander voorstel bestond eruit om zij-instromers aan te trekken, ook voor andere vakken dan knelpuntvakken. Is dat voorstel in de praktijk gebracht? Heeft het vruchten afgeworpen?

De heer Ben Weyts had het voorts over de stille reserve, een groep jonge leerkrachten zonder voltijdse lesopdrachten. Zijn er maatregelen genomen om deze mensen aan een voltijdse opdracht te helpen? Met welke resultaten?

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Het is de eerste noch de laatste keer dat we het lerarentekort aankaarten. Vlaams minister Weyts heeft inderdaad een reeks maatregelen aangekondigd. We mogen de ernst van situatie niet onderschatten.

Toch zullen niet alle oplossingen van de overheid kunnen komen. Een deel van het probleem is de tevredenheid van de leerkrachten over hun beroep. De werkdruk die ze ervaren, wordt deels door de onderwijskoepels veroorzaakt. De inrichtende machten van het onderwijs verplichten de leerkrachten er soms toe om zich door administratieve rompslomp heen te worstelen. De planlast is ook hoog. Doordat leerkrachten voortdurend verslagen moeten opstellen en verantwoording moeten afleggen, kunnen ze zich minder toespitsen op dat waar ze voldoening uit halen: lesgeven. Daar moeten we iets aan doen, want een van de voornaamste oorzaken voor het lerarentekort is dat veel jonge leerkrachten snel afhaken. De overheid alleen zal dat niet kunnen oplossen. De inrichtende machten zullen dat voor een deel moeten oplossen. Er zijn ook nog andere zaken. Zo zou het M-decreet herbekeken moeten worden.

Mijnheer het collegelid, hebt u de noodkreet van Don Bosco Brussel gehoord? Er verscheen een artikel over een school die zoveel onhandelbare leerlingen telt dat er gevallen zijn van fysieke bedreiging en agressie. Het is van een dusdanig niveau dat volgens de leerkracht die dat schreef, mensen in haar omgeving bijna constant druk uitoefenen en vragen waarom ze nog in die school blijft. Die dame blijft dat met overtuiging en met een hart voor Brussel doen, hoewel ze hier niet woont, waarvoor hulde. De situatie die ze beschrijft, is schrijnend. Ze zegt dat als de school de tuchtregels streng zou toepassen, ze bijna 60 % van haar leerlingen zou moeten wegsturen. Dat is natuurlijk ook niet doenbaar. Ik weet niet of u die noodkreet van Don Bosco Brussel hebt gehoord en of u daar antwoorden op hebt. Dergelijke situaties doen natuurlijk ook veel leerkrachten uitvallen.

Collegelid Sven Gatz: We staan in contact met Don Bosco en we kennen de problematiek. Ik geef toch voorrang aan de vragen van mevrouw Bianca Debaets en de heer Jan Busselen met betrekking tot het lerarentekort. Ik zeg niet dat het ene met het andere niets te maken heeft, maar ik zal anders gewoon te weinig tijd hebben.

De vraag was of er scholen zijn die worden bedreigd door een sluiting. Op dit moment doen de scholen en de ondersteunende diensten heel wat inspanningen om open te blijven en dat lukt ook. Er zijn geen scholen – en we zullen er alles aan doen om dat zo te houden – die omwille van het lerarentekort gesloten zijn.

We volgen de situatie nabij op. We monitoren zelf met de administratie, de koepels en zeker met het Onderwijscentrum Brussel door zijn aanwezigheid op de scholen. Ik kom daarop verder terug.

Over de leerkrachten die langdurig uitvallen en het aantal leerkrachten en leerlingen in quarantaine, hebben we op dit ogenblik geen gegevens om de eenvoudige reden dat ook de personeelsdienst van de Vlaamse overheid, Agodi, overbevraagd is en eigenlijk niet kan volgen. Dat heeft veel te maken met de grote quarantaine-problematiek in Vlaanderen. Ik ben voorzichtig, maar op dit ogenblik gaat het in Brussel een stuk beter. In algemene zin is de gezondheidssituatie in ons land niet goed, maar in Brussel is die op dit ogenblik iets makkelijker te dragen dan in Vlaanderen. Laten we hopen dat dat zo blijft. Ik zal u de gegevens bezorgen zodra ik ze ontvang.

De scholen doen er alles aan om de lestijd die door quarantaines verloren gaat, tot een minimum te beperken. Dat kan door op een andere manier les te geven, bijvoorbeeld via digitale weg, extra taken, collega's die inspringen, zorgleerkrachten die even voor de klas staan. Het OCB ondersteunt de scholen om op korte termijn de beste antwoorden via de alternatieve strategieën te geven.

Wat doen we op korte termijn? Dat mag u gerust crisishulp noemen. Om de ergste noden in ons onderwijs te lenigen, hebben we vanuit de VGC een aantal urgentiemaatregelen getroffen. Die hebben een tijdelijk karakter. Dat is in elk geval de bedoeling.

Al vrij snel, sinds half oktober, hebben we besloten, zonder daar met grote trom ruchtbaarheid aan te geven, de werking van het OCB bij te sturen. Het centrum heeft dat ook zelf mee voorgesteld, waarvoor hulde. Het OCB biedt dus crisishulp aan scholen, waarbij de onderwijsondersteuners tijdelijk een klas overnemen, co-teachen, helpen bij het afstandsleren, de opvang verzorgen bij zelfstandig werk of lesmaterialen aanmaken. Wij krijgen daarover zeer positieve reacties van de scholen. Het is ook maar wat het is, maar het is zeer belangrijk, het kan in bepaalde gevallen het verschil maken tussen open blijven of niet.

Deze crisishulp gebeurt op 19 scholen, waarvan 5 in het secundair onderwijs en 14 in het basisonderwijs. De onderwijsondersteuner staat niet alleen mee voor de klas, maar probeert ook een proces op te starten om de alternatieve strategieën in de mate van het mogelijke zoveel mogelijk te kunnen uitrollen.

Leerkrachten kunnen worden ingezet voor de instructie; niet-leerkrachten worden ingeschakeld bij zelfstandig of groepswork van de leerlingen; er wordt samengewerkt met partners voor een aanbod rond breed leren in plaats van studie, die we zoveel mogelijk moeten vermijden; leesouders worden ook ingezet; er kan een interne reorganisatie van de school zijn door voor bepaalde lessen verschillende klasgroepen samen te brengen; en zo meer. Er zijn dus verschillende manieren om hier een eerste antwoord op te geven.

Binnen onze eigen onderwijsinstellingen zetten we ook vanuit de centrale administratie medewerkers tijdelijk en ad hoc op de vloer in om ondersteunende en administratieve taken op te nemen, zodat de leerkrachten alleen voor de klas kunnen staan.

In Kasterlinden, bijvoorbeeld, zetten we ook studenten in om de kwaliteit van het onderwijs en het opvangaanbod te kunnen garanderen. Zij voeren klasondersteunende taken uit.

Op die manier hebben we de zaken op dit ogenblik onder controle. Men moet natuurlijk ook structureel kunnen werken. Op 13 oktober 2021 heb ik aan tafel gezeten met de Brusselse

lerarenopleidingen, de schoolbesturen en een aantal belangrijke stakeholders. We hebben een aantal zaken voorgelegd en gevraagd. De volgende sporen tekenen zich af.

We willen een matchingtool ontwikkelen om potentiële leraren in opleiding, zij-instromers en stagiairs makkelijker en sneller te koppelen aan een school met een (tijdelijke) opdracht.

We willen ook een oproep lanceren voor alle gedetacheerde leerkrachten, die bijvoorbeeld aan de slag zijn bij pedagogische begeleidingsdiensten en de onderwijsinspectie, om weer zoveel mogelijk voor de klas te staan. Een aantal heeft zich al aangeboden. Het gaat om enkele tientallen, bijvoorbeeld gepensioneerden. De exacte cijfers moet ik u evenwel voorlopig schuldig blijven.

Op langere termijn willen de partners waarmee we aan tafel zaten, studenten die in een LIO-traject zitten, voltijds betalen en niet enkel voor de uren die ze effectief voor de klas staan. Dat moeten we met Vlaams minister Ben Weyts bespreken. Ze zijn ook voorstander om gepensioneerde leerkrachten in te zetten voor coaching.

Voorts is het wenselijk om na te denken over een SES-premie voor leerkrachten die werken in een school met een hogere SES-score en over mogelijkheden voor een uitbreiding van het systeem van de onderwijsassistenten naar het basis- en secundair onderwijs.

Op 29 oktober 2021 heb ik dan op mijn vraag een overleg gehad met Vlaams minister Ben Weyts en Vlaams minister Benjamin Dalle. Op dat overleg lichtte minister Ben Weyts zijn 10-puntenplan toe en hebben wij aangegeven wat wij kunnen doen om elkaar zoveel mogelijk te versterken. Om een aantal zaken fundamenteeler te kunnen veranderen, moet de minister natuurlijk – en ik heb daar alle begrip voor – binnen de Vlaamse Gemeenschap overleg plegen met de sociale partners en de onderwijspartners. Voor zover ik ben ingelicht, is dat volop aan de gang.

Recent heb ik de minister de vraag gesteld of het niet mogelijk is om onderwijspartners met een decretaal verankerde opdracht in te schakelen voor crisis hulp – lees: zoals wij met het OCB doen. Onze 80 begeleiders werpen we niet allemaal in de strijd, we willen ook dat er een deel echt verder vanop afstand kan ondersteunen. Enkele tientallen proberen we echter toch op de meest kritieke punten in te zetten. We denken dat het zou helpen wanneer dat ook voor andere onderwijsondersteuners zou kunnen gelden. Op die manier kunnen we dan toch meer mensen inzetten.

Volgende week roepen we de VGC-werkgroep Onderwijs samen en maken we verdere afspraken om het plan concreet uit te rollen en aan te scherpen.

Wat de middellange termijn betreft, heb ik u op 22 september 2021 een overzicht gegeven. Ik zal dat dus niet herhalen. Dat zijn een aantal zaken die we nog steeds doen.

We zullen een communicatie opstarten naar specifieke doelgroepen, zoals de net gepensioneerden. Dat zal binnenkort van start gaan. Een aantal mensen hebben zich spontaan aangeboden. We zullen dat nu wat structureler aanpakken. We moeten wel met de GDPR rekening houden en zullen dus vooral via de scholen zelf moeten werken.

Ook willen we een betere informatie- en communicatiecampagne voor zij-instromers. Die zullen we de komende dagen en weken opstarten. Onze promotie- en communicatiecampagne van vorig jaar hebben we geëvalueerd en zullen we begin 2022 opstarten.

Voorts willen we met Talent for Teaching scholieren via vrijwilligerswerk laten proeven van het leerkrachtenberoep. Dat willen we verder intensifiëren.

Het voortraject met de Brusselse scholieren die leerkracht willen worden, zullen we ontwikkelen. We zullen een extra dimensie daaraan geven. Dat zal voor de eerste helft van 2022 zijn.

Teach for Brussels heb ik u ook al meegegeven.

Daarnaast willen we nagaan welke acties we kunnen ontwikkelen om studenten uit de lerarenopleiding te motiveren voor Brussel te kiezen. Dat zullen we niet alleen met de campagne maar ook met de hogescholen doen: hoe kunnen we extra argumenten vinden?

We proberen 2 zaken te doen. Op korte termijn slagen we voorsnog in ons opzet. Daarmee bedoel ik dat we er tegen het einde van het jaar in slagen om toch de helft van het lerarentekort te terug te dringen. Dat is nog altijd mijn doelstelling.

Op de middellange termijn zullen we, zoals verschillende mensen in de Raad hebben gezegd, nog meer dan eens moeten terugkomen. Daar verwachten we wel een aantal zaken van het meenemen van extra anciënniteit, niet alleen voor knelpuntvakken. Ik geef maar een voorbeeld, maar het is een belangrijk voorbeeld. Dat is natuurlijk het gesprek dat Vlaams minister Ben Weyts vandaag met de vakbonden voert. Ik verwacht daarover de komende dagen en weken ook extra elementen.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Het was een hele boterham aan potentiële maatregelen die verder worden uitgewerkt. De doelstelling om het leerkrachtentekort tot de helft terug te dringen, is ambitieus. Ik hoop dat we daarin zullen slagen. Ik heb één specifieke vraag en één opmerking.

U maakte melding van een mogelijke SES-premie of een premie voor leerkrachten die in SES-scholen lesgeven. Legt u dat voorstel op tafel? Ik ben benieuwd hoe de andere partners daarop reageren. Dat zal natuurlijk met veel applaus worden onthaald bij leerkrachten die in die scholen lesgeven, maar zou evengoed voor heel wat frustratie kunnen zorgen bij leerkrachten die niet in dat type scholen lesgeven. Zij geven evengoed elke dag het beste van zichzelf, misschien ook vaak in omstandigheden die moeilijker zijn dan wij inschatten. Waarom niet veeleer pleiten voor een algemene premie, via anciënniteit of andere, in plaats van één bepaalde groep eruit te lichten die dan een financieel extraatje krijgt en de anderen niets?

Nog een meer algemene beschouwing. De heer Gilles Verstraeten zei dat we niet alleen maar naar de overheid mogen kijken. Hij keek dan naar de onderwijskoepels. Ik zou niet zozeer naar de onderwijskoepels kijken, maar naar het thuismilieu, naar de jongeren en ouders zelf. Als je met mensen praat, ook met de directeur van Don Bosco, dan hoor je dat het gezag van leerkrachten steevast ondermijnd wordt. Dat is ook een van de redenen waarom mensen uitvallen, zeker in een moeilijke grootstedelijke context zoals in Brussel. Ouders vechten

beslissingen van de school of leerkrachten aan, in het beste geval verbaal, maar soms ook met fysieke bedreigingen. Ik weet dat u daarop geen pasklaar antwoord hebt. Het is een algemene maatschappelijke tendens die we veel te lang hebben laten escaleren, zeker in Brussel. Het gaat opnieuw om het gebrek aan burgerzin. Ouders zullen moeten worden geresponsabiliseerd naar rechten en ook naar plichten toe.

De heer Jan Busselen (PVDA): Ik wil de medewerkers van het OCB feliciteren voor hun flexibiliteit en hun snelle dynamische integratie of poging om het probleem op te lossen. Ik vind dat straf. Ik weet niet of het een echte oplossing is om gedetacheerden in te zetten, omdat velen nuttig werk leveren op andere plekken. Misschien kunt u onder hen toch mensen vinden. Ik ben er evenmin van overtuigd dat studenten voor de klas moeten worden gezet. Dat kan in een crisis misschien. Ik wil u er toch aan herinneren dat bijvoorbeeld Jurgen Wayenberg van GO! Brussel zelf ook waarschuwde om dat niet te doen. Hij zei dat het niet verantwoord is om iemand zonder begeleiding voor de leeuwen te gooien. Laten we daar dus mee opletten.

De SES-premie vind ik een goede zaak. Vlaanderen zou die kunnen uitbreiden naar beginnende leerkrachten, en bovenal zou het lerarenplatform uitgebreid moeten worden, al is dat geen zaak die we hier kunnen bespreken of beslissen.

De anciënniteitsregeling toont aan dat je we degelijk kandidaten kunt aantrekken als je ze beter betaalt. In de debatten klonk dat leerkrachten niet meer geld vragen, maar dat klopt niet: als je ze meer betaalt, stimuleer je ze ook meer. Dat zij-instromers tot 300 euro meer krijgen, toont dat aan.

U ging niet in op de Brusselpremie. Ik vind dit zelf niet zo'n goed idee, omdat ze de concurrentie in de hand werkt tussen steden die met hetzelfde probleem kampen. Men zou beter het lerarenplatform toespitsen op de grootsteden die met de problematiek te maken hebben.

Tot slot, wat de agressie op school betreft: ik heb zelf lesgegeven op Brusselse scholen, in Evere in het technisch en het beroepsonderwijs, en in Schaarbeek. Je lost het probleem niet op door de ouders de schuld te geven of door – wat op den duur soms gebeurde, door de heersende frustratie in de lerarenkorpsen – de jongeren botweg buiten te gooien. Op dat vlak moet er meer begeleiding komen. Uit eigen ervaring weet ik ook dat er kleinere klassen nodig zijn. In een kleinere klas kun je een betere band opbouwen met zulke jongeren en houd je de situatie beheersbaar.

De voorzitter: Bedankt, mijnheer Busselen. U snijdt daarmee wel een ander debat aan, maar het is goed dat u dat punt hebt gemaakt.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Even kort ter verduidelijking, mevrouw Debaets: ik geef de onderwijskoepels uiteraard niet de schuld voor het gebrek aan burgerzin, maar wel voor de planlast die ze leerkrachten opleggen. Die komt niet van de overheid, maar gaat van de koepels uit. De koepels moeten op dat vlak de problemen aanpakken om zo het beroep van leerkracht te verlichten. Nu moeten leerkrachten te veel tijd spenderen aan zaken die niet tot hun kerntaak – lesgeven – behoren. Daar zijn volgens mij wel degelijk ingrepen nodig.

Wat het tweede punt betreft: het idee van kleinere klassen staat natuurlijk haaks op het bestaande lerarentekort. Ik ben het er wel mee eens, mevrouw Debaets, dat ook ouders aangesproken moeten worden op hun verantwoordelijkheid en dat ze tucht moeten opleggen. Leerlingen buitenzetten is het probleem doorschuiven. Er moet gekeken worden naar structurele oplossingen, en die kunnen misschien voor een deel gevonden worden in een aanpassing van het M-decreet. Bepaalde leerlingen, die eerder thuishoren op een gespecialiseerde school in het buitengewoon onderwijs, worden beter uit het reguliere onderwijs gehaald en zouden beter gespecialiseerde begeleiding krijgen. Het einde van deze discussie is nog lang niet in zicht. Misschien dien ik over dat aspect een afzonderlijke vraag in.

Collegelid Sven Gatz: Ik ga nog even kort in op 2 elementen. Wat de SES-premie betreft, kan ik u zeggen dat bij het overleg met de onderwijspartners – waarbij toch een 30-tal betrokkenen op mijn kabinet aanwezig waren – er geen grote overeenstemming bestond over de aanpak van het probleem. Dat begrijp ik ook: de meningen zijn nu eenmaal verdeeld. Op de lange termijn wilde men vooral een stevige herwaardering van het lerarenberoep, materieel en immaterieel, terwijl er op korte termijn vooral moet gebeuren wat er moet gebeuren. Die discussies zijn waardevol, maar moeten vooral op Vlaams niveau gevoerd worden.

De eerlijkheid gebiedt me te zeggen dat maar een beperkt aantal gesprekspartners de SES-premie ter sprake bracht. Men heeft met andere woorden vooral op andere maatregelen willen inzetten. De voor- en nadelen van de SES-premie zijn hier al door anderen aangehaald. Ik erken die, maar ik wens de zaak eerst verder te bekijken met collega Ben Weyts. Voor onze bescheiden instelling is het immers zeer moeilijk, om niet te zeggen onmogelijk, om nog bijkomende loonvoordelen aan de liefst 7.000 personeelsleden in het Nederlandstalig onderwijs te kunnen aanbieden. We zetten dat debat dus zeker voort, maar misschien is de anciënniteitsverhoging wel een betere maatregel. Die zaken moeten we nu tegen elkaar afwegen.

Tot slot – maar ik stel voor dat we daar later afzonderlijk op terugkomen, want het is een belangrijk debat – hebben we door een recent collegebesluit meer middelen uitgetrokken voor extra begeleiding in scholen als Don Bosco. Het is nog maar de vraag of de extra middelen zullen volstaan, maar na de recente open brief van een leerkracht, over problemen die al kort na de zomer bekend waren, wilden we in eerste instantie kort op de bal spelen.

Alvast bedankt voor uw genuanceerde begrip voor dit complexe probleem, over meerderheid en oppositie heen. Dank ook voor uw steun aan de inzet van het Onderwijscentrum Brussel en aan de persoon in kwestie. We zullen zowel de korte als de middellange en lange termijn in het oog houden. De komende weken hoop ik u meer nieuws te kunnen geven.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Ik wil me aansluiten bij de felicitaties van de heer Jan Busselen, niet alleen aan het adres van het OCB, maar aan iedereen die voor de klas staat, de directies, die in moeilijke omstandigheden moeten werken, en niet te vergeten de administratie.

- *Het incident is gesloten.*

Vaccinaties via scholen

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Ook in dit debat is volgens mij het laatste woord nog niet gezegd. We weten hoe het staat met de vaccinatiegraad in Brussel: jammer genoeg is die nog altijd niet bijzonder goed. Volgens Sciensano had op 15 november 2021 44 % – dus minder dan de helft – van de Brusselse jongeren tussen 12 en 17 jaar een eerste prik gekregen. Ter vergelijking: in Vlaanderen – inclusief de centrumsteden in de provincies – is dat 86 %.

In het verlengde van de algemene vaccinatiecampagne verloopt ook de vaccinatie van leerlingen in de Nederlandstalig scholen bijzonder moeizaam. Op 9 november 2021 lazen we in *Bruzz* dat er sinds 13 september 2021, ondertussen iets meer dan 2 maanden geleden, amper 811 leerlingen een eerste prik hebben gekregen via de scholen. Dat valt behoorlijk tegen in vergelijking met de verwachtingen die ik, en misschien ook u, had.

Van de 39 scholen die meedoen aan de campagne, delen er 17 prikken op school zelf uit, goed voor 536 prikken. De 22 andere scholen gingen met hun leerlingen naar een vaccinatiecentrum. Daar lag het resultaat, ondanks het feit dat het over een groter aantal scholen ging, aanzienlijk lager: 275 prikken. Geen idee of daar lessen uit te trekken vallen over wat goed werkt en wat niet...

Wat zijn nu eigenlijk de conclusies van de evaluatie van de bewustmakingscampagne? Wat werkt, wat werkt niet? Op welke manier werd de campagne eventueel bijgesteld? Weten we waar de weerstand zit? Ligt het vooral aan de ouders of veeleer aan de leerlingen zelf?

Wat onderneemt u om alsnog meer ouders en leerlingen over de streep te trekken? Dat hangt uiteraard samen met de vraag of er nog nieuwe vaccinatiemomenten zullen worden georganiseerd, op school of in een vaccinatiecentrum.

Zijn er problemen met de bevoorrading via de apothekers? Wij vonden het alvast heel frappant dat de scholen en de VGC de bevoorrading zelf moesten organiseren en vaccins bij de apotheker moesten halen. Dat verklaart misschien de keuze van heel wat scholen om naar een vaccinatiecentrum te trekken, hoewel het op het eerste gezicht beter werkt als het op school zelf wordt georganiseerd. Kunt u daar meer over vertellen?

Er zijn 40 scholen opgeroepen om deel te nemen aan de campagne. Het is misschien een detail, maar waarom werkt 1 school niet mee?

Hopelijk kun u mij verduidelijken waar we staan en waar we naartoe gaan, en of er nog initiatieven volgen. Als we immers naar de vaccinatiegraad kijken, en dan in het bijzonder bij jongeren, dan kunnen we enkel concluderen: *on n'est pas sorti de l'auberge*.

Collegelid Sven Gatz: Ik ga eerst even in op de cijfers. In het Nederlandstalig secundair onderwijs in Brussel (12- tot 18-jarigen) zitten 17.176 leerlingen. Van hen zijn, op basis van de gegevens die Vlaanderen bijhoudt, 7.528 al tweemaal gevaccineerd en hebben er 888 een prik gekregen. Als we de beide groepen samentellen – we gaan er immers van uit dat wie een prik heeft gekregen, weldra ook een tweede zal krijgen –, dan komen we op een totaal van 8.416 gevaccineerde leerlingen. Dat komt neer op 49 %, lichtjes hoger dan het statistisch geheel van Sciensano voor dezelfde leeftijdsgroep voor het hele Gewest. Het gaat weliswaar

niet om een significant verschil, maar we kunnen er wel van uitgaan dat het Nederlandstalig onderwijs een iets hogere vaccinatiegraad kent dan Brussel als geheel.

De cijfers gaan inderdaad maar traag omhoog, maar ze gaan wel degelijk omhoog. Eind augustus was 20 % gevaccineerd, op 10 november 2021 zaten we bijna aan 50 %. Het gaat nog steeds vooruit, zij het langzaam. We zitten halfweg en we zullen bekijken hoe we verder raken.

U vroeg me om conclusies: wat kunnen we nog meer doen en waar zitten de problemen? Ondanks de grote inspanningen blijft het succes enigszins beperkt, hoewel de vaccinatiegraad nog steeds gestaag stijgt. We weten nu ook beter dat er 3 belangrijke motivaties worden opgegeven om zich niet te laten inenten. Op zich verbazen die redenen niet, maar toch is het goed dat het wordt bevestigd vanuit wetenschappelijk onderzoek.

De eerste hoofdmotivatie van de jongeren is: “Het is geen ernstig probleem.” Dat argument werkt sterker bij deze groep, omdat er voor minderjarigen inderdaad weinig of geen complicaties zijn. Ze redeneren: “Ik kan ertegen, het zal wel meevallen.” Het is een banale reden, die evenwel moeilijk te doorprikken is.

Ten tweede speelt vrees voor fertiliteitsverlies. Veel twijfelaars geloven nog altijd in die theorie, die niet gemakkelijk te weerleggen is.

Ten derde klinkt het dat gevaccineerden ook in het ziekenhuis liggen, “dus de vaccins helpen niet.” Dat geeft enkel aan dat veel mensen weinig inzicht hebben in de beginselen van de statistiek en weinig begrip van verhoudingen tussen grote en kleine groepen.

Aan die 3 elementen proberen we te werken. In overleg met BruZEL en de schooldirecties gaan we op dit moment na of er na de eerste ronde, die er bijna op zit, nog een tweede ronde komt. Uiteraard moeten de resultaten uiteindelijk in verhouding staan tot de geleverde inspanningen: voldoende leerlingen moeten zich laten vaccineren. De zaak is dus nog niet afgerond.

In tegenstelling tot het begin, waar er een aantal moeilijkheden waren met de bevoorrading via de apotheken, verloopt nu alles zeer vlot. Dat wil ik toch wel benadrukken.

Tot slot, vroeg u waarom 1 van de 40 scholen niet meewerkte. Dat kwam doordat in die school de vaccinatiegraad al heel hoog was bij de aanvang van onze extra vaccinatie-campagne. Men zag er daar minder de noodzaak van in.

Voorts zullen we de nodige inspanningen blijven leveren. Dat wordt een werk van lange adem, maar we willen volhouden. U zal gemerkt hebben dat de rechtstreekse impact van de prikjes die wij met de VGC-ploegen plaatsen misschien beperkt is. Voor de sensibilisering is dat echter wel zeer belangrijk. Meer mensen hebben zich laten vaccineren via een normale route dan alleen via onze *tools* of de aanbieding via de scholen in groepsverband. De verschillende kanalen helpen wel degelijk, en we gaan daar verder op inzetten. We geven nog lang niet op en zullen er voor zorgen dat de vaccinatiekans nog zal verhogen. We moeten daarbij door de 3 vernoemde vrij emotionele argumenten heen breken. Ze lijken vrij banaal, maar ze zijn complex.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Ik hoor graag dat we er op blijven inzetten en dat het Nederlandstalig onderwijs in Brussel zijn deel doet. Alle beetjes helpen. Het is nodig in Brussel. De argumenten kunnen banaal lijken, maar zelf heb ik hierover ook al verschillende discussies gehad. Ze zijn vaak moeilijk te doorbreken, zeker wat het statistische betreft. Vaak combineert men het argument dat het geen ernstig probleem is met het feit dat gevaccineerden ook in het ziekenhuis terechtkomen. Dan is men werkelijk vertrokken voor een discussie waarbij elk denkbaar wetenschappelijk artikel kan worden doorgestuurd zonder de albasten muur te doorbreken. Ik kan ervan meespreken.

Ik ben blij te horen dat de bevoorradingsproblemen werden opgelost. Kan het collegelid conclusies trekken uit de cijfers? Een vaccinatie organiseren op school schijnt beter te hebben gewerkt dan met de school naar een vaccinatiecentrum te trekken. Er waren minder scholen die de vaccinatie op de eigen campus organiseerden, maar zij schijnen wel meer leerlingen te hebben gevaccineerd dan de scholen die naar een vaccinatiecentrum trokken. Welke conclusies trekken we daaruit, of lees ik die cijfers verkeerd?

Collegelid Sven Gatz: Die conclusies willen we nog bekijken en nuanceren. We moeten nog nagaan of die stelling klopt. Wat opviel, was dat bij het begin van de campagne het merendeel van de scholen inging op de vaccinatieteams van de VGC, hoewel finaal een grotere groep zelf naar het vaccinatiecentrum ging. We bekijken de verhoudingen en de mogelijke verbanden. Dit maakt deel uit van de doorstart van de campagne voor de 2de ronde. Voorlopig kunnen we daar niets uit afleiden.

Ik krijg net bericht van de Administratie dat we de kaap van 50 % hebben gerond in onze Nederlandstalige scholen. Het is een aanmoediging om door te doen.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Dat is zeer goed, maar we hebben nog een weg af te leggen. We zijn het erover eens dat beter wiskundig onderwijs en kennis van statistiek geen overbodige luxe is. Het leren lezen en interpreteren van statistieken zou eigenlijk deel moeten uitmaken van gezond burgerschap. Ik zie toch dat dit in de samenleving een onderschatte vaardigheid is. Daar is nog werk aan de winkel.

- *Het incident is gesloten.*

ACTUALITEITSVRAAG (R.v.O., art. 60)

De grote behoefte aan plaatsen in het secundair onderwijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest tegen 2025

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Vandaag spraken we voornamelijk over de huidige situatie in het Nederlandstalig onderwijs, maar mijn vraag gaat over 2025. Tussen 2007 en 2012 kende het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een sterke bevolkingsgroei, die onder meer werd gekenmerkt door een forse stijging van het aantal geboorten. Als gevolg van deze demografische *boom* is het aantal leerlingen dat in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest naar school gaat de laatste 15 jaar ongekend snel gestegen. Deze sterke stijging van het aantal leerlingen had eerst gevolgen voor het kleuteronderwijs, daarna voor het lager onderwijs en nu voor het secundair onderwijs. In een persbericht dat donderdagochtend werd uitgestuurd stelt BISA dat er tegen 2029-2030 minder leerlingen zullen zijn in het Brussels kleuter- en

basisonderwijs, maar meer in het secundair onderwijs. Zo worden over 5 jaar bijna 10.000 nieuwe leerlingen verwacht in het Brussels secundair onderwijs.

De VGC stelde onlangs haar investeringsplan op inzake onderwijsinfrastructuur. In welke mate komt dit plan tegemoet aan de stijgende vraag naar plaatsen in het secundair onderwijs?

Collegelid Sven Gatz: Het was interessant om te vernemen dat het Brussels Instituut voor Statistiek en Analyse (BISA) van *perspective.brussels* een grondige studie heeft gedaan over de verwachte demografische groei in de komende 10 jaar en wat dat voor het onderwijs betekent. We zien inderdaad de eerste tekenen van vertraging in het basisonderwijs. In het secundair onderwijs zouden er in de komende jaren 10.000 tot 12.500 bijkomende plaatsen nodig zijn in heel Brussel. Dit is ongeacht de keuze voor een Nederlandstalige of Franstalige school. Het is goed dat wij dit weten. De eerste conclusie die ik uit de studie trek, is dat de inspanningen voor het basisonderwijs voldoende blijken te zijn. We zullen dit verderzetten met renovaties en mogelijk capaciteitsuitbreiding, maar we moeten nu onze pijlen richten op het secundair onderwijs.

We hebben de investeringscijfers op een rijtje gezet. In de periode die BISA vooropstelt, zullen we ruim 6.000 plaatsen bijcreëren in het Nederlandstalig secundair onderwijs. Uiteraard gaat dit over campussen die gekend zijn. Zo komen er 800 plaatsen bij op de campus Comenius te Koekelberg, 720 op campus Kompas te Schaarbeek, 800 op campus Walcourt-Deleers te Anderlecht, 606 op campus St. Michel te Sint-Jans-Molenbeek en bijna 200 op campus Pacheco.

Buiten onze eigen projecten werkt de VGC samen met de schoolbesturen om bijkomende plaatsen te creëren. Daarbij denk ik aan 330 plaatsen op campus Innova te Anderlecht, 860 voor de Egied Van Broeckhovenschool te Sint-Jans-Molenbeek en 632 voor het vrij onderwijs te Neder-Over-Heembeek. Verder zijn er nog enkele kleinere, maar niet onbelangrijke uitbreidingen. Er komen 150 plaatsen te Sint-Guido in Anderlecht, 250 voor het Sint-Pieterscollege te Jette en 94 voor de campus Mutsaard in de Stad Brussel.

Daaraan kunnen we nog de dossiers toevoegen die de VGC niet zelf financiert, maar wel opvolgt. Zo komen er 315 plaatsen bij in de Kunsthumaniora in de Stad Brussel, 120 in het Lutgardiscollege te Oudergem, 96 in het Maria Assumptalyceum in de Stad Brussel en 100 in het Mater Dei-instituut te Sint-Pieters-Woluwe.

We komen dus uit op een getal dat boven 6.000 ligt. Vandaag hebben we dus al gerealiseerd wat het BISA ons vraagt. We gaan zelfs nog meer realiseren. Strikt gezien zou het realiseren van 20 % van de 12.500 benodigde plaatsen volstaan, want dat is de financiële verhouding tegenover onze Franstalige vrienden. Natuurlijk proberen wij de Brusselnorm van 30 % van de Vlaamse overheid te realiseren. We zullen daar normaal gezien overgaan. We hopen op de blijvende steun van de Vlaamse overheid om dit de komende jaren te kunnen doen.

Als wij puur demografisch voldoende plaatsen kunnen bieden om het BISA-rapport positief te beantwoorden, dan zegt dat nog niets over de vraag naar Nederlandstalig onderwijs. We zullen ons schrap moeten zetten en verder moeten investeren, want terwijl er een lichte daling is in het Franstalig basisonderwijs, zien we nog steeds een stijging in het Nederlandstalig basisonderwijs.

Met de cijfers in de hand kan ik stellen dat we met onze investeringen klaar zijn voor de toekomst.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Bedankt voor dit uitgebreide antwoord. Het is bijna voluntaristisch om over het gevraagde heen te gaan. We hebben al 6.000 plaatsen bewerkstelligd, terwijl dit in het BISA-rapport wordt gevraagd tegen 2025. Nu creëren we plaatsen bij om tegemoet te komen aan de tekorten van de toekomst.

Ik vond het een indrukwekkende opsomming van de verschillende betrokken scholen. Er zijn blijkbaar nog altijd creatieve manieren op onderwijssites om extra plaatsen te creëren.

Het aantal leerlingen in het Franstalig basisonderwijs daalt, terwijl dit aan Nederlandstalige zijde blijft stijgen. We blijven daarin investeren. Ik ben aangenaam verrast door de inzet en het werk. Alle onderwijspartners trekken aan hetzelfde zeel.

- *Het incident is gesloten.*

- *De vergadering wordt om 12.14 uur gesloten.*

- *De Raad gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.*

BIJLAGEN

Commissievergaderingen - verslagen

Commissie voor Onderwijs en Scholenbouw van 19 oktober 2021

Vragen om uitleg

INTEGRAAL VERSLAG

- Stuk 790 (2021-2022) - Nr. 1

Schriftelijke vragen – Indiening

Er werden schriftelijke vragen ingediend door mevrouw Bianca Debaets.

TREFWOORDENREGISTER

Actualiteitsvraag

Zie - Grote behoefte aan plaatsen in het secundair onderwijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest tegen 2025

CO2-meters in Nederlandstalige kinderopvanginitiatieven, blz. 4

De groeiende vraag naar een vrijetijdsaanbod in openbare groene ruimten in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, blz. 16

Grote behoefte aan plaatsen in het secundair onderwijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest tegen 2025, blz. 42

Het aanpakken van de digitale kloof aan de hand van IT-kampen voor jongeren, blz. 13

Inspraak van jongeren in het VGC-jeugdbeleid, blz. 19

Investeringen in sportinfrastructuur, blz. 21

Investeringen van de Vlaamse Regering in Housing First-projecten en de stand van zaken omtrent de ‘WoonBoxen’, blz. 7

Nieuwe inschrijvingsdecreet, blz. 30

Noodkreet inzake lerarentekort in Brussel, blz. 32

Samengevoegde vragen om uitleg

Zie - CO2-meters in Nederlandstalige kinderopvanginitiatieven

Tweetalige lerarenopleiding, blz. 27

Vaccinaties via scholen, blz. 40

Vragen om uitleg

Zie - De groeiende vraag naar een vrijetijdsaanbod in openbare groene ruimten in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

- Het aanpakken van de digitale kloof aan de hand van IT-kampen voor jongeren
- Inspraak van jongeren in het VGC-jeugdbeleid
- Investerings in sportinfrastructuur
- Investerings van de Vlaamse Regering in Housing First-projecten en de stand van zaken omtrent de ‘WoonBoxen’
- Nieuwe inschrijvingsdecreet
- Noodkreet inzake lerarentekort in Brussel
- Tweetalige lerarenopleiding
- Vaccinaties via scholen
- Werking van het vertrouwenscentrum kindermishandeling in Brussel
- Zwemles

Werking van het vertrouwenscentrum kindermishandeling in Brussel, blz. 11

Zwemles, blz. 24